

Сама книга не имеет никаких
записей, кроме даты и
имени автора. Текст
весь напечатан на машине.

1866-е годы 29 ноября

✓ 48

Леонтий Войнилов
преподаватель гимназий
моей деревни Копорин Енисея
помог писать настоящую книгу

K
Лебко

220077

38

K

БАГВИ ВЪНЕЧЪ АТЪ БЛГОСТИ

TEOGA.

СИМУЛЯЦИЮ ПОСЕЩЕНИЯ БОГАМ. ВЪ
СВѢТЛЫХ СИСЛАХъ ИСКРУЧЕННЫХъ СВЯТОГО АЛЕКСІЯ, ПОСЛАНИКА
БОГА БУДУЩЕГО ВЪ БОГАВЪНІИ ВЪСТАНОВЛЕНІЕ ДІЛІТЬСЯ, ИМЕ-
ЮЩЕ ЕГО БОНОШІЯ МАГАТЪМЪ КОРОНДО. Г. КІНДІЛІА
ПОДАГРАШЕ БІЗОНУ МАГАТЪМЪ КОРОНДО.

ЗАБУДЬ СІСЯ! НЕДОЧІРНІ СИНА ДІДА! ПОСВІДЕЧНЕ
ДЛЯ БУНОВИХ БІЛОЖІННИХ ВІЗРАСТОМ ПЛАТЬ ВІЧНЯ! І МІ-
МАГАШЕ ВІДЧІНІ НАГЛІВІ НЕВІДО. Г. КІКІСЕВІЧ

Clement

This horizontal strip is a portion of a larger woodblock print. It depicts a scene with several figures in traditional Chinese clothing. On the left, a figure sits on a low stool, facing right. In the center, a group of people are gathered around a small structure or object. The background shows stylized trees and foliage. The style is characteristic of early printed books from the Ming and Qing dynasties.

This block contains a decorative banner at the bottom of the page. The banner features a central sunburst or starburst design with radiating lines. Above the banner, the text 'ІСІ ВІДЕНІ НАКІ ЕДНА ОГІШНЯ' is written in a stylized, decorative font.

This horizontal strip depicts a scene of divine judgment. In the center, Christ Pantocrator sits enthroned, flanked by the Virgin Mary and St. John the Evangelist. Below them, the souls of the dead are being judged by angels holding scales. The condemned are shown being tormented by various demons and烈火 (fire). The entire scene is framed by a decorative border.

This horizontal strip is a portion of a larger woodcut illustration. It depicts a scene with several figures. In the center, there is a figure within a circular mandorla, possibly representing the Virgin Mary or a saint. To the left, a figure is shown in profile, seemingly reading or writing. To the right, another figure holds a balance scale, suggesting a theme of justice or judgment. The background is filled with stylized foliage and other small figures, creating a dense, narrative-rich environment.

This block contains a horizontal decorative banner featuring intricate floral and foliate motifs. In the center of the banner is a circular emblem depicting a figure, possibly a deity or a historical figure, standing on a base. The banner is bordered by dense, swirling floral patterns.

ЗАГОРОДНЫХ
НЕДЕЛНЫХЪ

аки з члвкого рожаны
на ѿкращенїе Православно-
ка азбукамъ и сїмъ

КАЗАН НЕДЛЯНИИ
на Венеција вигш Акта.

3. ПИСЬМА СТОГОВА, Н
3 РОДНЫХЪ ФОНТЕЛЕЙ,
НА ПОСЛѢ ДѢШЕВНОГО А

ПРАВОСЛАВНЫХЪ
СОБРАНИИ.

Дщерн Сісóни [Дшн Хртіанікіи] нізідѣти,
нівідѣти Црл Соломона въ Вѣнцѣ.
[Ха въ Проглашениі Проповѣдни.
ш Печни Пече Соломони, гла: г.]

Імашвіл Пастырь Началникъ, прїимет
Ненувлдамыи Слабы Вѣнцъ.
С: Ап: Паст въ посадѣ: А. гла: Е.

Побигомъ добрымъ подвижникъ, пічен
ікочахъ, бѣръ іовандо, проче же шложи мніа
вѣнцъ Прѣдыш, егоже водаєт ми Гдѣ въ дн
онъ Прѣный Судіѧ, не то чи же мнѣ, но
біблъ водлившимъ іаклени єгѡ.
С: Ап: Паст въ посадѣ: Б. въ Тімѣ: гла: Б.

Дще же и поітруаждитъ ктѡ не вѣнчайтса
ліше не Закониши подвижникъ вѣдитъ.
Тамже гла: Б.

Блжнъ мѹжъ, иже претерпнти въ никчешені
Зане никчешеніе въ прїимет вѣнцъ Жиз
єгоже шебеща Бгъ либлішини єгѡ.
С: Ап: Іако гла: А.

Егоже жибо ліше въ никчешеніе вѣді, вѣчн
тобя гла: Б.

Буди вѣре до смрти, и да ти вѣнч Жиз
ї Апокалѣпїи гла: Б.

Держи єже и маши, да никчеше прѣ
вѣнцъ твой. Тамже гла: Г.

Л. 1
ѢСЛАВУ Й ЧЕЦѢ ЦРТВѢЮЩИЙ
Й ГДА ГДТВѢЮЩИХЪ.

обіленіемъ Присѣтлѣйшихъ Держаловицкійшихъ
Благочестивихъ великихъ Гдани ишнихъ
чѣбѣй вѣлайкихъ кѣзбѣй
Соѧни ильде зѣбѣнчай,
Естрай ильде зѣбѣнчай,
вѣлайкихъ Гдани благочестивы чрезвы и вѣлайкихъ Княжны
Софіи ильде зѣбѣнцы,
и вѣлайкихъ Царей и бѣлай Годи Самодержце,
и ишнихъ Гдуговъ и Земель, воитоныхъ
Западныхъ и Сѣверныхъ, Сѣтичай и Дѣрничай
Нагавинкія и Гдѣй и Белладатіи.

Гдѣніемъ же въ дѣйствіи чинѣ щца ихъ и
вомолца, великиаго Гдина Стѣншаго Кр
ѣвѣкѣи Моковицаго и виа Ресѣніи,
всѣхъ Сѣверныхъ Странъ Патріарха :
Анс. Прѣющиниѣ Православнаго дѣйствія
и митрополита Кіевскаго Галицкаго и виа
и виа Ресѣніи, Куръ Геденна.

и Тифлѣи, Стѣнѣ велайкихъ Чудотворныхъ Дачи
ирикѣи Кіевскѣи, Архимандрита Барлаама.

и началя Тупомъ въ то же Стѣнѣ Дачи
Кіяка вѣща христова Собѣлена и трудо
и ионѣхъ Ингесонія Радивиллою, и вѣдена
латынѣ Стѣнѣ-Ніколкіго Путино Кіевко.
и то ѿ соединіи мілозѣрь. ѿ рѣкѣ кѣи вѣликихъ.

Ѡ ТАТАѢ КНІГА ВѢНЦѢ ХРѢТОВА,
СІА ДА Б҃ДЕТЬ ПРОЧЕСННА СЛОВА.

По Наслажденномъ прешедшими лѣтами
а предъ Огородикъ словесенемъ Чвѣтамъ
Пречистой да бѣ Годнитецъ Слобода:
и Вѣнца Книга се оуже готова.
Вѣнцы христовы и падъ парнастъ.
и кѡ славою словеса зде вѣнчаетъ
По всемъ Иахнъ Христъ Цѣла Слава:
Вѣнцы терновый зложша оуже зглеби.
Сонмица єшь тѣрніемъ вѣнчала:
нечестивъ нечестъ наинъ благала:
Праздній зде суть словеса рѣжи.
да вѣнчанъ вѣдетъ славонъ синъ бѣ.
Славонъ єшь бѣзъ ѿѣзъ вѣнчаетъ.
и тѣбѣсъ да єгожъ проглавляетъ.
Проглавлѣлъ же вѣдетъ проглавленныи.
процентетъ въ дому єшь наслажденныи.
вѣнчаша на Нѣкъ вѣздамъ.
на землѣ разве вѣнчати чвѣтами:
чвѣтами словесъ Цѣла бѣла Слобода.
Глава да вѣдетъ вѣнчана христова.
Глава єшь ѿѣзъ вѣа дхобинѣ златы:
вѣнцы златы земный ѿѣзъ ѿѣ аги златы:
Слава христова ѿ словесъ чвѣтамихъ.
з златы дхобина и ѿ чвѣтваз дхобинихъ.
жинихъ чвѣтами. даа Пребѣдитель.
снѧ вѣнциемъ почтень да вѣдетъ спаситель.
ко єшь славѣ чутъ по всмъ Недѣли.
Словеса въ книзѣ си з польонъ въ дѣлѣ:
да и самъ въ Нѣкъ вѣдѣши вѣнчании.
и книги жибота вѣнчаша вѣнчании.

А УСОЗДАТЕЛОУ,
 ЗБАГНТЕЛОУ, Й СПТЕЛОУ
 ИШЕМУ, ІСХХРІТУ,
 ЖЕННХЧ ЧРКСИ,
 ПОВѢДИТЕЛОУ ДІЯБОЛА,
 СМЕРТІ, Й ГРЕХФЕБЬ,
 БЖНЧУ ДОБРОТИ,

єю царствующихъ, й гауб гдѣгдѧющихъ:
 єнчайющемъ насы млтию й щедротами.
 А и новои сплетении вѣнѣцъ, азъ традиціи ж вѣсли
 а, грѣшный й непотрѣбный, й недостойный рабъ,
 умлж, прахъ, й пепелъ, припніюи ѿффервъ.

Риписавши ѿффербашни першій
 мой трудъ, Кнїгъ Огородокъ на-
 званыи, Принайчишой Дѣбъ Мтви-
 льтвоеніи Мтви Бци, икш тои, кото-
 рал Саломъ Тієвъ была на земли
 огородокъ роскошней поамыть, асъ Самъ
 ии нареіслевъ: Бертуоградъ Заключенъ Сестро пѣтъ
 Невѣстю; гипе іуже Синъ дѣгій мой труду.

Анто́нио иоанно́вичу Грибоедову
и фамилии Ильинской
богомольца Ильинского
и письма к нему

Кни́гъ оутитълоба́ни, вѣніцъ з Проповѣдій
Ильи аки з цвѣтю Рожа́нныхъ неплещеній,
Тібѣ Создателі, И́збавителі и Спіїтелі
и шемъ, не тылко же єште Облибеніц Цркви,
Іоанн. апо́ліе. Іоанн. Ефре́м. Іоанн.
о кото́рои мови Ісаіа Прѣкъ: Бываєтъ икона
радуетя женихъ ѿ небесітъ; тако же боя́-
дуетя Где ѿ тибѣ; але и для того, же єшти
и Победителемъ діабола, смерти, и вибрата
грѣховъ, икъ Свѣднителіеуетъ ѿ Тібѣ бого-
мовъ: Се побѣди єшти Левъ Сый ѿ колѣна
Іудова; принічъ и офферован. З тыхъ лобовъ
шонихъ въ гладиовъ Тібѣ належитъ вѣніцъ.

Что же ти не ти первою въ глади, належи
ти вѣніцъ икъ Облибеніцъ, во Самъ рекаш
ши ѿ Прѣка Ісаіи: Икъ на Женихѣ боложи
намъ вѣніцъ; не тылко для то, же чреони
на вѣки неродербамъ твою къ Цркви Стой
выражаетя Лившъ, икъ Самъ река: Иакожи
възсаніи ма. Оци, и азъ възсаніихъ вы
ллеш же чрезъ оній шкаузіиша быти вѣн-
чанномъ Глѣбовъ Цркви, икъ рекаш ѿ тибѣ
Павель Стой: Тогъ да ли єшти Глѣбъ быши
віхъ Цркви, иже єшти Тѣло єгѡ; але и для
тогъ, же Самъ єшти вѣніцемъ Славы и
радости вибръ вѣрныхъ, виѣмъ Сцемъ
всіи дши, и виѣ мыліи либлѣніихъ тибе
въздауга тыхъ Словъ Прѣка твоего Ісаіи
въ той днѣ єздитъ Где Славослъ вѣніцъ

и да се оправитъ та че се оправитъ Пречистој Гвоздику
и да се оправитъ божие Святыя и достоудомъ та че се оправитъ
и да се оправитъ Иасону и Господу Господу и да се оправитъ
и да се оправитъ Пречиста Богородица Пречиста Богородица

лѣбы, и вѣнциъ радости шиты алаши лидемъ.
Что же ткнишъ въ глахъ въторога, и къ же
и ебѣ немае належати вѣнцы тѣкшъ Побѣдителю
и Тебѣ Бгъ Оцъ твой приимои выпробѣ
боенъ на ией прелестный Сабѣтъ, противъко
аболъ, Смерти, и грѣхомъ, прибраль
вѣнциъ, тѣкшъ рѣкъ ѿ Тебѣ възлюбленый тво
мникъ Ісаѧ: Видѣхъ, и се конь ехъ, апост.
Сидлій на немъ имѣлъ широкъ, и данъ бы
и сидѣлъ вѣнѣ, и нѣздѣ побѣжалъ, и да побѣди.
Акоожъ тѣды по приписаніи и офферованіи
шогшъ традъ моего Огорока, Преначиншай
и бѣ Материнъ твоенъ Маріи Бынъ, Тебѣ и кш
вѣдителю, не мѣлемъ иегѡ въторогшъ традъ
иегѡ, вѣнциа приписаніи и офферованіи?
вторыиѣ мнѣ до Зложенію ногшъ З Пніма
Стогш, З Словъ Бѣлкихъ, и Чистелей Чѣкшовъ
тихъ, материнъ тѣкш роzenыхъ цвѣтшвъ додлъ-
ши, въ Зложеніи єгѡ лаиконъ ибоекъ Бжіенъ въпо-
нигаль, а до проповѣдамъ лидемъ, да
иоегш Стогш мнѣ грѣшномъ и не потреб-
имъ рѣбъ твоемъ подавалъ, и исполніи
ми мнѣ Бѣлкіе ибои Службя тѣи: Непицѣ-
ж, како ючтѡ възглѣтѣ? да ітъ бо съ вами
ибои чай, чтѡ възглѣтѣ, не бы съ вѣдите
ищши, но да ѿ Оцѣ вѣшегш глахъ въ вѣсъ.
Или иакъ мнѣгш ихъ вѣнь гоѣъ Злыми-
ти, что выражаніе єсли не побѣдъ твой

и изъ земли въ землю и изъ земли въ землю
и изъ земли въ землю и изъ земли въ землю
и изъ земли въ землю и изъ земли въ землю
и изъ земли въ землю и изъ земли въ землю

на дѣ́вломъ, Смѣртіи, и гробѣ́хамъ: шо, еслі
не прѣмѣлное ѿе ѿ Гроба вонгліи: Офѣ-
рдитъ тиѣ́ цѣковъ Стѣлъ ѿ Нли въ знаменіе
блгода́рітвія поебѣды, и прѣмѣлногѡ
боегѡ ѿ Гроба вонгліи, Трѣмѣлній вѣнъ,
коли та въ оные розными прѣмѣлными
бываєтъ Гумнами. А та гробешный и непо-
требный рабъ твой, на вѣчнѹи твои Прѣла-
моп Побѣды и вонглія похвалу, въ вѣхъ
рѹнныхъ Нлахъ, икъ въ вѣнцѣ лѣста выра-
жаніи, Си Нлии Проповѣди, За вѣнѣ
Трѣмѣлній Тиѣ́ икѡ Побѣдителю и Трѣ-
фаторови прїпіяди, и офферди. Прѣмѣлніи
шмене гробешногѡ и непотребногѡ раба твоє,
и принѣбши икѡ блгомовеній въ вѣки вѣ-
блголоби оныи икѡ вѣнецъ Лѣсту блгости
твоемъ; бо Зтаконъ чтии, Зтаконъ вѣронъ,
Надѣнъ, и днешвіи, оныи Тиѣ́ прїпіяди и
офферди, Зтаконъ чтии, вѣронъ, Надѣнъ, и
днешвіи, прагму Тиѣ́ вѣдѣти бѣ Цркви твоемъ
Нбномъ. Май та Смиреннію Гдя моигѡ,
не смотри на персона, кото́ралъ оныи складала,
але Смотри на тое Зчогѡ Складала; що я
ткнегъ персона складанчен оныи, та́лъ єшъ
паче вѣхъ гробешнѣшилъ: а що складаніе ма-
теріи З кото́рои той вѣнецъ до зложія
шоегѡ вѣлъ початокъ, та́лъ єшъ начин-
шися, бо Славна Гдя, ѿ кото́рыхъ фло-

ИКЪ МОБИТъ: Словиа Гдна Словиа чнита. 14: 6.

Пра́вдатъ ѿважаючи полость на́вки мои, при ней можно итвъ бе́зчесленныхъ моихъ рѣхъ, З младоити мои ажъ до игш вре-
мени ш мене пополненыхъ, не имѣлемъ З тои одлон пра́цы мои предъ Тобои Гдемъ и
созателемъ моимъ ставити ся, не имѣлемъ
себѣ тогѡ припинати и о́фѣровати вѣнца.
ле Гдымъ ѿважиъ Себѣ тое, же и грѣш-
ыхъ людѣй до Себѣ ласкаве прїймѹшъ, а́кѡ
ниш фгѣбѣ въ єгай Стому: Сей и грѣш-
ники прїемлетъ; ѿважилемъ грѣшный и
потрѣбный рѣзъ твой, на дободъ бдѧти-
и бѣхъ твоихъ нівы побѣдимъ и не и-
тихъ благодѣлнїй, мнѣ ш иноити мои
казаныхъ, Сей полон пра́цы мои припин-
ти и о́фѣровати вѣнциъ, мѧчи до тогѡ
оруженіе младони Мѣри боен Пречисти-
бы Мѣри Бѣн, ѿблакони Патронки мои,
и отрне до мене грѣно мобжен: Дерзай чадо. 15: 6.

На земли Пренепорочна яко пріи, да Мѣри
да Мѣка твој, въ ѿфтробѣ ібои Пречтой,
же въ огородку Чарикомъ, привѣала Гев-
вѣнциъ лѣюбовий, Гдѣ бжетъ твоє Пр-
ечтѣи стѣни чистыи и низмазаны ібои дѣ-
некон прікрыла плюти, и для тогѡ быше-
ти З ѿтробы єи Пречтой въ томъ вѣнцѣ
лѣюбомъ, назвалеи Цвѣтомъ лѣюбовы

речши: Йдъ ємъ цвѣтъ Селаный и Крінъ
 юдолный. а Сунагсъгъ жидшикаль ихода-
 щогш Тебѣ Зигш Свѣтла, прибрала въ бѣнѣцъ
 Терновый, ведлавъ Слобъ єслихъ: Исплеше
 вънѣцъ ѿ тернѣ, въложиша на главу єгѡ.
 Чинто длатогш прибрала Тебѣ въ бѣнѣцъ Терно-
 вый, абы глинитвенимъ въ томъ залмино-
 ваніемъ показаюла, же жаные Тебѣ, либо
 наидорожшиє вѣнцы ѿфѣрованные, не мѣли
 быти такъ ѿ Тебѣ коштобные и дорогіе,
 ако вѣнѣцъ Терновый. Правдатъ вѣнѣцъ
 царя дара, который посмерти єгѡ, възмѣ-
 ялъ земдеръ, такъ былъ коштобный и дорогій,
 иже ѿ людѣй не могъ быти ѿшатованыи;
 ако вѣмъ ѿ иноиги на нёмъ дорого камѣна,
 вѣсъ плацъ бы проівѣщенъ. Иле тво съ Хѣ!
 Терновый вѣнѣцъ, который часъ Стрѣтъ ѿ
 Сунагсъги възмѣни на главу твою, испороблен-
 инымъ Способомъ зонгаль далеко коштоб-
 нѣший и дорожай, иже не тылко ѿ людѣ,
 але и ѿ Салмыхъ Йггловъ ѿшатованый быти
 неможетъ; ако вѣмъ ѿ предибнои иноиги
 крабы кропель твой, и не ѿшатованыи Крѣтны
 Залавъ, ако ѿ наидорожшо камѣна въ немъ
 зонганичи, вѣсъ Свѣтла проівѣщеныи зонгаль,
 и доселъ проівѣщаєся, и привѣщати въде.
 Пишетъ въ йогоріахъ, же то же Ялъ земдеръ
 Великій, повернуши зъ йндіи и Персіи до Баву-

Э́нъ, ка́зâ Се́бѣ золотыи спра́вилъ въ́кно
 въ́хъ рожаевъ камъна, не вымобне коши-
 вныхъ, на кото́роу ка́заль написа́ти тые
 словы: Боя́тъ, и Зáпадъ, Полднощъ, и По-
 дне, мнъгъ сложатъ. Далеко слушни́й съ Хé-
 мъя твоемъ Тернобомъ въ́нци, напиши на
 огли при ономъ Гла́въ ѿ Платы на Кръгъ ма-
 писаномъ: ІС Наследи́къ, Цръ Индейскъ;
 атые слова написаны при въ́нци Але́ксан-
 дрово: Боя́тъ, Зáпа, Полдно, и Полдне, мнъгъ
 сложатъ. З тогѡ Але́ксандрово Тернобого тво-
 е нци пошли, же ѿ Боя́тъ Слнца до Зáпа,
 ста́ло хб́лнош. Имъ твоё, же да съти сл-
 ука блага на Неби и на Земли, же Тебе на-
 зы мчнали За Монахъ вигш міра, по Прре-
 жкии Чрвьнщаго Прока Дѣда: Сдела́дешъ
 шоря до моря, и ѿ рѣкъ до конецъ висе-
 ла; и поклоня́ти имъ въ́и Чаріе Земстїи,
 и въ́и газыци поработали тъ имъ. що ѿблай
 оркъ твой Захарія, пре́рекши ѿти: Сдела-
 водамъ ѿ моря и до моря, и ѿ рѣкъ до ніхó-
 дъ Земли; а то цо знаменовало? єши
 тое: Боя́тъ, Зáпадъ, Полднощъ, и По-
 дне, Служити ти ѿ бѣдъ.

Али́тежъ для тогѡ при ніходѣ твоемъ ѿ
 плата, Сугна́съ Га прибрала Глабъ твою ѿ Тер-
 ний въ́нци? абышъ вырациша, же чрезъ тое
 въ́нчаніе Тернобое, въ́нчилии́и Плоти

Маки.

Улья.

Зах.

д.

ш Пренайтшии Дбы Мткн твоей Мрн Бцн,
на Тебе вложенный, мѣлъ в Нѣѣ на вії вѣници
сити выненныи. И за же совѣмъ и не єитъ
выненныи? коли Силон Кроби твоей Пренай-
дорожшии, далече дорожшии Зонгала надѣ-
вѣници вѣхъ Яглошъ, и Стыхъ твойхъ пре-
вѣки до шдержаня вѣницѣ живота Незранныи,
тако рѣкалъ о тебе Павелъ Стый: Омиришъ
Себѣ, послушай съвѣ да же до імрти, імрти
же Кртныя, тѣмъ же и Бгъ єгѡ превознесе, и
даровѧ ємѹ Імѧ паче вілкогѡ именни.

Финн:

Кто не видитъ, же зъ того Тернового вѣницѣ
твоего пошасть, иже та Бгъ Оца твой
в Нѣѣ Сидимогъ на Маштатѣ, примера вѣни-
Славы и Чести? тако присмотричи и ономъ
Аплише твой Стый, гдѣже при тебе зъ фи-
никами Столичи мѣлкть: видимъ Іса за-
прѣлтие імрти, Славони и Чести вѣничанна.

Еурей.

Бфел.

Кто не видитъ, же зъ того Тернового вѣницѣ
пошасть, иже вѣницѣ твой лѣюбъи, в живо-
ботѣ Пренайтшии Дбы Мткн твоей Мрн
Бцн, ш тебѣ в златыи; то єитъ, Тѣло тво
Пренайтшии и Пренайтѣшии, выненено єитъ
на вії Нѣї, тако рѣкалъ о Тебѣ Павелъ Стый:
И єже и въидѣ чигѡ єитъ? аще не то чи икош
и инейде, прежде въ долинѣ шалъ Прѣмы зелѣ,
Сошедши той єитъ, и возшедши привышши
вѣхъ Нѣї, да исполнитъ вілченіемъ.

Кто

Кто и видитъ, иже зъ того Терново бѣнца
 ошао, же пріишлиши ѿ БГа. Оца свое бѣнца
 лабы и Чести въ Цркви ибо же Неномъ, и
 иашаши вѣнцами лабы въхъ Исаииныхъ
 вонхъ, и даешъ финикии вързѣ ихъ, ако
 ипніяла Есдра: Ясъ видѣхъ въ Сіонѣ несо-
 генныи Сонмъ людій, посрѣдѣ же ихъ вѣ-
 тоша, выстачайшій бозгомъ паче въхъ,
 полагаши вѣнца на глахъ коеождш ихъ.
 на якіхъ же то людій? на такиихъ которыи
 ишчи на землї, на вѣнца жибота Заладго-
 ли и не, и Заладгунъ, чрезъ выпомене надки
 сіи Евликон, и чрезъ вызначане въ вѣтъ Гомені-
 я и начальхъ Амени твоегш Стгш; ведадг
 швъ Пашанія Стгш, въ томъ вѣнца твоемъ Таке:
 раженогш: вѣнчанія и премланіи финикии,
 и побѣдаша имѧ Гдне.

И здѣ грабшный и непогребный рабъ тво
 не, иже ѿ Преключинши Дѣи Мітри Іоаннѣи
 и, вѣнцемъ лѣюбомъ Плоти въ оутробѣ,
 Сунагсоги жидашикон Терновег при Крѣ,

БГа Оца твшегш въ Небѣ вѣнцемъ Слѣбы
 исти и коронованомъ, приписаны и обѣрн
 инецъ Рождный, Гдѣ въ Рождѣ на кшталт
 вѣнца, въ предбѣре Сей Книги Зложинныхъ,
 твой на землї бывший желанъ выразити
 вѣтъ, искажуячи честое кождомъ, же вѣ-
 той на землї жиботъ былъ Рождный, бои

Книга
 Есдра
 Глаголъ

Си́ръе и Са́мъ на мей процлѣт аль, икш цвѣт ро́жни
въ дніи клаиа. Чтѡ єсть Словѣ твои єгликии,
з кото́рыхъ сеи вѣнициа Проповѣдїи Паныхъ
въ земли початокъ? азъ не Цвѣты ро́жаные?
Икш лабовѣм ро́жа, злыи гомыры въ лѣбѣко
ю дозганиетъ и вычишаєтъ, та́къ Словѣ твои
єгликии, грѣхъ дозганиетъ, и дишъ зъ ны читаетъ
чинаетъ, икш Свѣднителитъ въ земли земли
бѣничъ твои ісѧнъ: На се габија Си́нъ бжай,
да раздрѣшишъ дѣла дѣвола. Икш ро́жа за-
пахъ івой далеко и широкш ро́зупацяєтъ, та́къ
Словѣ твои єгликии, Слабъ на вѣки твои по-
всемъ Свѣтѣ розмножаетъ, коли чре оныи,
швонто въ Си́нца до Западъ, хбалию имѣ-
твоє бываетъ. Икш ро́жа піенкости івон
избенелетъ очи линкѣ, та́къ Словѣ твои
єгликии, з ѹитъ тебе Крінѣшогш добро тою
паче вѣхъ Си́новъ чакихъ, избенелли и те-
перъ избенелитъ Си́ца линкѣ, та́къ барзю, же
кожий хрѣт линкѣ чакъ, Слышачи и читаны
Словѣ єгликии, можетъ реци зъ фалонико:
бозраднія азъ ш Словѣхъ твоихъ, икш
шврѣт аль коры многъ. Да ита ро́жа въ зем-
ли земли гладоитъ, манитъ оныи и Словѣ єгликии,
икш и засладиа ѿными чрезъ дѣлъ,
реки: Коль Слака горѣами моему Словѣ твою,
паче мѣдя ѹитомъ моимъ. Зачимъ Си́мъ
новона піенамъ Книга Проповѣдїи Паныхъ,

Л.И.

* * *

Слово твоихъ Египетъ, икъ зъ цбѣтъ
самы, манчи зложемъ свое початокъ, азъали
не наизбрана быти може, вѣцемъ рождены.
тъ єще не призначенъ, жена имъ Свѣтъ
на подорици иблакомъ, венъ Заводъ ш-
внитъ до шдержаня вѣнца Животъ вѣчно?
о югана ся до него чре огнини младныи,
и наимъ ламбы, ктъ чре погоржене сбѣга,
и ся въ и Слабы єгъ, ктъ чре огнитаки ч-
ни млыты, ктъ чре животъ Бомыланъ,
и ликъ, и чничакъ, дѣшикъ. при мотрѣ
имъ Заводомъ зѣдной Стороны Сего
цѣль твои, Справедливость твоя зъ благами,
и куи: Тако течѣти да постигнете. где
збѣгъ чре вагдъ ивой тое, же кождны
и прійме вѣнѣ Животъ по своему традѣ. Тоже
Младѣе иое зъ Рощкои Оливкои, при той же
цѣль зъ другон Стороны, добиѣхъ текущихъ
и вѣнци Животъ вѣчно моби: Ни холща, ри: и.
текущаго, но младища Егъ; юка здани
чре Рощко ивой Оливкои тое, же и текущи
шдержаня вѣнца Животъ вѣчно, не такъ
и шдержанитъ зъ добрыхъ ивой дѣла, икъ
младѣе бѣогшъ, икъ на ючинѣ явлъ тво:
же благъ и члкшие гавиа Спія ишего та: г.
и не ѿ дѣла прѣныхъ иже сопбориши мы,
ибо ивой єгъ Мати, Спія на бани шроже-

ніа и ѿновленія Дх^и Ст^огш.

При то вѣнцѣ Рожано, Смѣле грѣшный
непотрѣкныи рабъ твой, выразиши вѣлика
твоихъ Стыихъ, не тылко для тогѡ, же онъ
всегш Жибота боегш въ томъ вѣнцѣ выражи-
шогш, по виѣмъ Свѣтѣ былъ Проповѣдате-

лѧни, коли въ вѣ землю и зыїде вѣщан
иХ, и въ конца виленыя глы иХъз коли би
проповѣдали, шамогш чистогш и непороног
Зачатія Пречистыи Дѣви Марии Б҃ц
и твоегш въ чревѣ єж, тѣнии и Скорбны
твой на иемъ Свѣтѣ жиботъ, въводящий
Славу Имѹи, и рекли: Нестакш ли подобше
пострати Христѣ, и виѣти въ Славу твою?
тылко для тогѡ, абы въ мѣстѣ мене недой-
шогш раба твоегш, тѣбѣ онай офферовали
але и для тогѡ, абы мене недомѣстногш въ клад-
дани тогѡ вѣнца, пре Тобою Создателемъ
и Губителемъ мои въмовили, а не склони-
дани оногш, котою ежакон не єитъ доистони
похвалы, але намѣреніе Завѣнѧ дѣшъ ликии
и труда мой полынъ, пре Тобою Гдемъ и бгомъ
моимъ Залещили, рѣши до Тебѣ: Гдн, и Се-
дѣлатель, доистони єитъ мѣды ибоемъ.

По вѣликахъ Стыихъ, єще выразилемъ
двоихъ Стѣй, виленого Учителя и Проповѣ-
ника Покаяніи Златоглазогш Стѣгш, и вѣни-

ѿ чудо́бóца Николáя. Залпóвітъ Стогѡ
 ви́значеніемъ длѧ тогѡ, абы́ і воімъ златыми
 обеи, при офтѣрованніи Тісѣ Сего вѣнца, до
 кавогѡ прїмати оногѡ, твоє бѣкое лавѣй
 и клонілъ бѣговѣтреє, и моімъ грѣхомъ
 иже ибѣтъ чилл, іфъ тебѣ Гдѣ да моєш, вѣчно
 днáль злебеніе; а засей вѣнецъ, въ чашѣ
 славы твой, чрезъ мене грѣшио зложинѣ,
 се є Гдѣ бѣгъ моемъ прїпісаныи и офтѣро
 вѣ, абы́ вѣчніе мѣти ищерштъ твой, мнѣ
 огтѣномъ рѣбъ твоемъ, іфъ Тебѣ оупросілъ.
 Гдѣ и чудотвоца Николаѧ ви́значеніе дл
 ѿ, же єгѡ ходотайствомъ и помошни
 си тели єгѡ Стой Пустынной Кивикон, до
 Топографии Стойнѣ Белікон Чудо́бóрной Лагры
 ико-Печерикон, єшъ подамъ, и зъ неї ко
 пиширеніи Славы твоей Бжей, міръ твояніи;
 и то мъ абы́ Николаѣ Стой, икона Архіерею
 и єпѣ Архіерееви Белікомъ прошешемъ Ней, и
 и єщемъ Спострадати и помощи моімъ,
 ищецъ Сей вмѣстѣ покажи моего добра
 ииширенія офтѣръчи, іфъ мѣи мнѣ въкладанні
 гѡ поерѣшившемъ, іфъ Тебѣ мѣти огѡ и
 рогѡ Оца прощеніе.

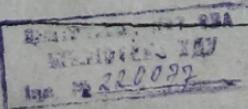
Атрониагъ зланихъ Розийникъ, Препени
 ѹевъ, Антсонія и щюодсія, Печерикъ, при
 вѣнцѣ вѣнца ви́значеніемъ, и дале имъ онѣ

въ рѣцѣ, наперѣдъ да ятъ, же онъ мене мѣтъ въ
ми івыйми въ складаніи онога вѣломагалянъ,
и до проповѣданія, ѿхоты додавали; Побѣре,
лѣбѣ при офферованіи оногѡ Тієѣ Г҃ду и бѣ
моегѡ, лаикъ мнѣ іу Тебѣ Стѣборителъ и бѣ
моегѡ, Зѣднали на ѿдержаніе вѣцѣ живота
вѣчногѡ, для которагѡ на бытѣ, тѣи самнї
наши Патрѣомшве Стыни, Съвѣтми Свойми
ѹчниками, погордѣли міромъ, и вѣтмъ иже
въ мірѣ, и Свѣтѣ розными трапили іу мерщблѣ-
ніями, то іутабичными поклонами, то
щодѣнными бдѣніями, то копанемъ Пещера,
то размышленемъ ѿ цркви и бено, и ѿ пеклу,
кто ѿ зирихъ макти забше на памѧти ібоен
Апакіе Словѣ тыи: Недоитойны ѿтъ Стѣти
и нѣвшнегѡ врѣмене, къ хотѣющи Слѣбѣ ти-
тнелъ въ наѣ, ктѡ ѿвые: Внездѣлное легкое пе-
чали нашеѧ, по прѣумноженію въ бытѣ вѣнчано
Слѣбы тажитъ, содѣлобаитъ наѧ.

Коли іубажаю цѣль Стѣборина моегѡ, не
и ишии быти іумотрѹи, тылко лѣбимъ Тієѣ
Бѣ и Стѣборителъ моегѡ хвалючи, и вѣдлагъ
твоенъ вѣликой наѹки на земли жиинѣ, въ бѣ
шъ Тебѣ ѿдержати моглъ вѣнчане живота вѣнла-
Але іубы мнѣ! таикъ великовѣсое добродѣй-
ствш, Продокъ нашъ Ядамъ легце ибѣ поба-
живши, Гдѣ въ Райкомъ огорожъ притупилъ

е прикасáнъ, гды тибѣ бѣлъ Стъори́теда
 го іурадиаъ, грѣхомъ пыхнъ непослуше-
 нъ, не тыако сеbe самого, але и наизъ бѣхъ,
 ио Неного вѣнца по збѣнилъ: внемъ бо вінъ^у
 вѣшиша, и лишанимъ Слѣбы Бжілъ; згожа-
 мише, абы икѡ Продокъ нашъ ѿда, такъ
 и вінъ, тогѡ бѣлъ по збѣнито го могли ма-
 ги вѣнца? Эшюблійонъ вбоемъ кѹ наїшду
 икою виебнъ и млрдія, Сошель єсіи з Неба
 земли, чистыи животъ Пречистон пріи дѣ-
 ви Бцнъ, и бѣнъ вѣници на Себѣ вѣнца
 ги нашии, чрезъ дхя Стгш Содѣбліиый:
 а дхъ Стгий наїде на твой бжіи Млтеръ,
 нала вѣшна го ѿбннъ и, в такомъ Плоти
 цѣ, бѣдѹи. Оцѹ вбоемъ въ віемъ покорны
 виадшнимъ Сномъ, іутраченый в Ралѣ
 подскакаєи наимъ вѣнца, а то чрезъ вѣнца
 ие вѣнца Тицнобога, кото рога былъ на-
 помъ чистое и непорочное Зачатіи Пречистон
 Пречестои ирии Бцнъ, в живитѣ амы Стонъ,
 оторлъ икѡ Зачинанчаки, наипершъ
 вѣнца Семь рожаномъ з Кртомъ и з Палмой,
 иющи по ногамъ своимъ іужа пекено го,
 въ вѣражена; з Кртомъ да ятога, же Си-
 приуви дѣнныхъ твоихъ Кртиыхъ, За-
 га, в самомъ пѣнкетѣ Зачатіи вое го,
 вѣднтико пекено го іужа, грѣхъ мови

первоюонигш, Зогтавши: ѿ Бг҃а Оца твоеги
ѡ Тебе Своешо Сна, и ѿ Дхом Стго, роцкоу
Палмовои, и вѣнцемъ єита почтенна.

Той тіди вѣнецъ, з Славеи нальихъ ако
з чвѣтова Рождыхъ Сплетеный, Тебе Гад
Создатели, Спинтели, и ѿ Купители моемъ
и кш Облибенцъ цркви Стои, и Повѣднити
діабола, Смерти, и вѣхъ грѣховъ, на знат
бдлчности, жеси мене Сатбориа, же сѧ для
мене Народиа, же жиющи на семъ вѣтвѣ, для
Збавеня моегш на дкъ євлікѹи проповѣдаша
жеси вен Тлемницы в предверии и гш Рожаного
вѣнца положеные, и до Збавеня наше нале
жаше ѿправиа, припнію и офтѣрни
благитъ онай Бг҃а Оци твоей Дхом иони
Стымъ, абы цркви твоей Стои и кш
Облибеници быа ѿкрашенiemъ: ямине
грѣшно и непотребногш рѣа твоегш,
и вѣхъ Сей вѣнецъ твои миа и
либезиша прїимѹчи, и на Збавене
твое оногш ѿживанихъ, в днь
Бтօреогш твоегш Прїшествіа,
іукороний вѣнцемъ Живота
вѣчногш, яминь.

о же тому дает ее вине же что заслужено
Саргосский Слово Проклятие Богочестия

М 11

ПОЧРѢЧРѢГУЮЩИЙ ГЛАВА
ГЛАВУЮЩИЙ ИСѢХРѢСПЛАВШЕ

Бжеси Млтю Пресвѣтлѣйшимъ
Державнѣйшимъ и Благочестивѣйшимъ
Царемъ нашимъ Царемъ и великимъ Княземъ
Захаріемъ Алешѣвѣ бѣни чудомъ
Етрѣ Алешѣвѣ бѣни чудомъ
и великимъ Гдѣнѣ ишени Благовѣрной
Церкви и великой Княжи

Фіи Алешѣвѣ бѣни чудомъ
и великія и малыя и бѣлые российи Самодержцемъ
и ѿгнѣ Гдѣретвѣ и Земель, Восточныи и Западнии
Карагнѣхъ, Фунчемъ и Дѣднечемъ и Наслѣдникамъ
и Гдѣмъ и Федорадѣтельемъ.

шемъ Цркомъ Пресвѣтлодомъ величествомъ,
наши велемѣтнѣйшии великии Гдѣмъ.

и доисторіи Кнїги Слѣвѣнцемъ Хрѣбтыи мѣре-
нія и дѣлатель, венграшніи ѿ Благѣнїи Блгтю
и вѣнца и лѣтъ вѣнгровъ Цркаго Пресвѣтлаго
величества бѣомолецъ, иижайшіи рабъ и поношіе
и ца тои же Хрѣбты приносъ, венгриеннѣйшее мое
поклоненіе мѣнѣвѣнное вожданю.

Омы шалакицъ ми, комъ съихъ по
Црѣ Црквѣиции Хрѣ Спѣтель,
Си недостойнаго трада моего
Кнїгъ, нареchenнѹи вѣнѣцъ Хрѣбты
С Проповѣдїи Наны аки чаѣтъ

Рож-

Рождены Сплетены приписал и в даръ принеслъ
Пріиде на память ѿбѣтъ Црвь Македоника
Александра Велика, который вопрошено въ
другиѣ своихъ Собѣтниковъ: комѣ бы от-
ставити хотѣлъ Свой державѣ? ѿбѣщалъ:
ико томъ, ктѡ вѣдетъ Догойный.
Не ѿбрѣтохъ ишо по Црвь Нѣномъ на земли
Догойнѣйшаго, на вѣше Цркое Присѣтное
величества, и шихъ вилемѣтииѣйшихъ Велики
Гдѣй, Монархъ Прѣославныхъ.

Аще ѿ помышленіи Прѣысокой вѣши Цркаго
Присѣтна величества Породѣ Цртбенной,
бы єше великие Гдѣй иши, Предоѣойнѣшии;
Понеже ѿ Корене єсте великиаго Монархи Го-
рииаго Владимира Стаго, и прочину єшо
Крове и Прѣола Найлѣдниковъ, велики Гдѣй
Црѣй и великихъ Кнѧзѣй Рсийскіхъ.
Аще помышленіи Столярно и благочиниѣю
блѣшего Црїа Присѣтла величества Жигин,
бы єште великие Гдѣй иши и вѣто Предоѣой-
нѣшии: Понеже Заповѣди Бжественные,
ико великии благочистїя Бгодгода и дѣ-
полезнааго Рачителїя, паче вѣхъ и полилете,
образъ поданце Самыхъ Себѣ къ добродѣ-
тілномъ Жигин, вѣмъ Своимъ по вѣи Прѣ-
великой Державѣ Цртвѣмъ ибоиша порѣчнымъ
желаніща да иполніи написаное Дхомъ Сты-
аковий вѣдетъ блка, тацн и вѣжъ живущей.

ще помышлю ѿ ѿвности башего Цркаго
и вѣтлаго величия ко прославленіи Чри-
хъ, и ѿ Младену къ пребыванію помощи,
въ томъ бремъ бы великие Гдри иши. Еште пре-
дитойнѣйшіи: понеже бѣръ Стъни Право-
абноса долическии въ Гдрицахъ Свойхъ, рас-
сойраняете, и побудъ твожде защищаете,
тоистыре же и Крамы Стъихъ бжїи Цркви
созидаете и украшаете; а въчиненныи
въздѣбъ вѣдигающиихъ ико Братію Хбд., не
кмо въ Свои Гдрицахъ, но въдалечании,
млгивно помагаите и ѿздѣржите, пама-
тьющи Словиа Црл. Хрт., рекшаго:
жени Матиыи, иконыи помѣдовани бдд. Мѣ. 6.

И тогъ ради некомъ иномъ, по Неномъ
и въ Хртѣ Спіїтелѣ, починишемъ Цркомъ
и вѣтломъ величевъ, великий Гдремъ иши,
како на землѣ вѣчніи Предитойнѣйшимъ,
и вѣчнѣцъ ие Црл. Алециадра, но величашаго
и Црѣмъ Самаго Хрта, Кнігъ недо-
нойлаго труда моєш. Сице нареченыи,
како при поклоненіи могъ ви Смир-
иши припіювали и раболѣпъ приносити.

Замъ Бга въ Трнци, Цръ Славы, Чл. 6.
и въ Правды и Мира, Цръ вѣкшаго, Европ.
глбнныи Жизнодавецъ, башего Цркаго
и вѣтлаго величия, Три Црквиныя
цѧ, Трема вѣчнѧстъ вѣнциами,

Имиже и б' Печати Цртвено ваше Цркво Привѣтъ
величества Орелъ Двоглавыи, и ѿитокъ Слнца
до Запада Хвамое Имѧ Црла Ха бга и Члка,
Православно вомосящай, вѣнца быти Земля.
вѣнчайшъ вѣнцемъ Слабы и Чти Цртвеныя,
Полагаешъ вѣнѣ Прѣды огражданиемъ Миромъ,
Подлецъ и вѣнци Живота дѣтъ благосло-
беныхъ благог҃ю долгоременню и вѣчному,
вашему Цркомъ Привѣтломъ величеству.
Украшающиа Тылъ Три вѣцы аки многощны
Камене, Троицевенными дарами, и Бга въ Трци,
вшего Цркаго Привѣтла го вѣнчества
Тремъ лицамъ Цртвеннымъ даниими:
Даро благти бжил, иже знаменуетъ въ Именіи
великаго Гдру нашого Црла и великаго Кнзя
Софіи Алѣксѣевичи: и Даро Примроши,
иже извлечетъ въ Именіи великия Гдрии
нашего Благобернала Цребны и великия Кнжны
Софіи Алѣксѣевичи.
Даръ благти Свойственъ естъ вѣнецъ Слабы,
и коже Совоукладигъ Цртвношии Прѣкъ
Дѣдъ, гла: Бга благть и Слабъ дать.
Даръ Крѣпшиги Свойственъ вѣнецъ Прѣды
Победителный и Миръ приносящий.
Дарже Примроши, Свойственъ вѣнца

и вогла лѣтъ, понеже ѿ Прѣмѣстнѣ то Бжїєи
ишигіл: Долгота лѣтъ въ днинци єла: но Прѣмѣ.
вѣче и бѣнѣцъ Слѣбѣи Чѣти въ Даро. Благти
жїл, и бѣнѣцъ Прѣдѣи и Миръ въ Даромъ
рѣмѣстнѣ, и бѣнѣцъ Жибогла лѣтъ въ Даромъ
рѣмѣстнѣ, ѿ Единаго въ Трѣции бѣга, вѣкъ
рѣмъ Лицамъ Цртвенимъ вѣшегѡ Цркаго
рѣбѣтлаго величия, Единомыслно Прѣ-
тенїи Цртвѣл Православнаго Градѣнѣщимъ,
днини ётъ присовѣщены ѿбщевоницѣнъмъ
крашеніемъ. До тѣхъ икона Троицѣнныхъ
бнцевъ въ Укашеніемъ Добродѣтелнъмъ,
Самыхъ Трехъ Лицъ Бжїтвенихъ, Цртвѣ-
ни надъ Цркви вѣкъ при Единой Бжїтвѣ
всего Державѣ, Тримъ Лицамъ вѣшегѡ Цркѣ
рѣбѣтлаго величия, Цртвѣнѣщимъ при
дниномъ Кипновладѣнїи Рождѣнїиаго Само-
ржитѣа днини, Принюшѣ и азъ недопой-
говъ трѣда моего бѣнѣцъ Сенъ, и Проповѣдѣй
иныхъ ики и цвѣтобъ рождѣніи, не безъ
укашенія Трехъ бѣговѣніи Добродѣтелей,
и проповѣдѣніи, вѣры, Надежды, и Любви.
Ублажетъ бо імъ въ Кнїзѣ ии Добродѣтель
ири, єгда иущеніе бнней подаетъ, икоша бесѣдъ
ири невозможно иудодити бѣг. И зобраꙗ-Еуѣл.
л Добродѣтель Надѣнъ, єгда жибѣнѣщимъ
иудодно, и збѣщеніе ѿ Епобѣнїи Жибогла
иаго въ Проповѣдѣхъ Сихъ предлагаетъ:

Ти: б. да [по Ап^{ст} 10] чѣломѣни и прѣно и блгочено
пожибе въ ииѣшнѣ вѣцѣ, жа ѿице блжениаго
дпобанїя, и ибленїя славы великағо бга,
и спасиши ѹС Ха. Не ѿтгавляй здѣже
и добротѣ либви, єгда ѿней побѣщаши:
иако либлающи бга, вѣл поитѣши вѣл въ блго.

Изрѣноже тогѡ рѣди прнилашѧетъ предъ
Прѣоломъ вѣшегш Цѣкагш Привѣтлагш
величества, полагати ми сеи вѣнцы хвѣ,
с проповѣдїи и подченїи иллы, аки с цѣкѣ то
рожаны сплетеныи, иако при вѣнца цѣтвины
вѣшегш Цѣкагш Привѣтлагш величества,
шерѣтаго иллукрашенїе премроити и дѣтва,
великія гдѣнни нашея блговѣрныя Цѣбны
и великия кнїжны ССофії ильзѣбны:
понеже проповѣди и поученїя ивойтвенные
и премроити, цаѣтаго же рожаны иллукрашенїю
дѣнчикомъ.

А здѣ не воможно ми єти
не вспомандти, иако аще за блжество не є
и ногда имѣ цѣтво православіе греческое, єгда
тѣмъ строити и іуправлѣти Цри ѡеадойи
юнѣшиимъ, помагаще блгорадѣно и блгопо-
лѹчино, стаѧ и премраѧ дѣл си прѣ єго, лѣты
старѣшила, социтвнца пѣхеріа; и како
и вѣ не иматъ въ блженитво и е є то и нѣ по-
читати цѣтво православное рошити ское, иако
тѣмъ строити и іуправлѣти, великии
гдѣн нашимъ Цремъ и великии кнїсемъ,

ЭДИХ АЛЕѢѢБНЧУПѢТРУ АЛЕѢѢБНЧУ
ашемъ Цркомъ Привѣтломъ величеству,
юности башем Гдѣкѣл, поистѣшествѣ
Благодѣмно и Благополѣмо, великам Гдѣниа
иша Благовѣрна Црвна и велика Кнѧжна
Софія АЛЕѢѢБНЧА, стыкѣ
Влахеринны, Дѣтва и Примрости, иотинна
иѣница. За Благорадѣмно и Благополѣмно
мощиѣи привѣтени Цртва Греческа ѿ Стыкѣ
Примроши Дѣти Црвны Плахерин, Привѣтломъ
Црю Феодорию Юнѣншемъ брату єж,
и Благомъ тогда ѿ Преблагои Бга иотѣнѣах
Цртво Греческо: за Благорадѣмно та-
же и Благополѣмно помошіи великии
и мъ наини Црвнъ и великии Кнѧзмъ
ЭДИХ АЛЕѢѢБНЧУПѢТРУ АЛЕѢѢБНЧУ
ашемъ Цркомъ Привѣтломъ величеству
велика Гдѣниа иша Благовѣрна Црвна и
иїа Кнѧжна Софія АЛЕѢѢБНЧА
авленіи Цртва Рсийскаю, вѣл Благомъ
иотеника вѣхъ Благъ Бга въ Тѣци Единѣ,
ладиѣже Благословеніе Тишини и Мирѣ
ицѣ иуставленіи съ Хрѣжникими Мощи-
ами, иотѣкаю ииѣ на земли Рсийскѹи;
и могучи ииѣ иотинно реци. Зде ѿ великии
и иашини Цріи и великии Кнѧзей
ИА АЛЕѢѢБНЧАПѢТРУ АЛЕѢѢБНЧА,
иини Соцртвѣющи великой Гдѣниа иша

Блгобжрной Црвнѣ, и великої Кнїжнѣ,
 Софії Альбѣзѣ биѣ,
 Словиа Црл Соломона Речемаѧ ѿ Премропи:
 Прѣдъ. Прѣдоша намъ блгамъ вѣдъ вкѹпѣ именъ.
 Съзомъ Кнїжнѣ. Пишигра ѿ Ствѣ Премропи Дѣбѣ Пчлхеринъ,
 Гмъ. Соцртвовашей Православномъ Црн Греческомъ
 Освадоий Юнѣйшемъ Братъ ибоемъ, ико-
 шко драгое ѿ Златы и каменіи многоцѣны
 даритвовала зврашение на олтарь Црквишай,
 и тѣмъ іїсердїемъ ибоимъ мѣнѣвенимъ, да въ
 Братъ єл Юнѣйшай Црн Освадоий, блгополѣно
 Цртвовати могъ. И кто и зреши моякш!
 Коликими Млтилми, Цркви Бжїа іїцидри
 и зврашае, за блгополѣно многолѣтевено
 Цртвованіе, великихъ Гдѣй нашихъ Црн
 и великий Кнїзей ІСОАННА Альбѣзѣбнчай
 ПЕТРЯ Альбѣзѣбнчай, вѣщегш Црскаго
 Прегѣтлагш величества, великая Гдѣрина
 наша блгобжрнаѧ Црвна и великаѧ Кнїжна
 ССОФІА Альбѣзѣбнѧ, вѣнио зпраблѣти
 Цртвие Православное, Рсийское, Премримъ
 Собѣто и Строеніемъ Сопостѣшествнцла;
 Иже ики Едина ѿ Дѣбѣ Енликихъ Мѣрехъ,
 Съ Свѣтилникомъ дѣла ибои добрыхъ блго-
 розумныхъ и бгогодныхъ, не шикдуѣши
 ци въ Еліи Млрдїю, до Чертога Цркви Ствѣ
 къ Жениху Х, на звреленіе Млтилено, побл-
 чай въ дѣлѣ ѿбычѣ: блгудиши ико при Премропи

Стихи и Витиши Сокращение єстъ Цркъ, Прѣп.
Утверждатъ Младенъ Прѣполъ и хъ и
кою при Именіи своемъ, в Самой вещи
касавиши Премроить, ше же пишетъ Бра-
не Іаковъ Стыі: Иже съшше Премроить, Іаковъ:
ибо іубо Чта єстъ, потомъ же Мирина, Крокла,
опокорива, и полнъ Млти и плодовъ блгн.
Іаковою іубо при иныхъ дарахъ Премроитъ
възращены вънцевъ въхъ Трехъ Цртвены
шегш Црлагш Прѣбѣлагш величества, и
8 Орла Двоглавагш въ Знамении Цртвено-
мы, дерзанъ и азъ недостойный Бгомолецъ
изъ Гдрий, нижайший рабъ и подножие,
ионинти въмиреню, Сей вънцъ Хвъ,
побѣдий Илья ики Цвѣтова Рожаны
и Сплетеный, и почиталъ Бгомъ почтенный
изъ Прѣбѣглый Прѣто Цркви, по писаномъ:
почитайте; Сей твъдъ мой въ Слабъ Пес.
атъ Црь Црь и Гдя Гдя Хртъ Спинтела
и аль прописаныи, зде аще по Хртъ Црь,
ищемъ Цркомъ Прѣбѣгломъ величеству,
и въно припіаню, въ Знаменіе Блго да и ве-
бѣнчаніемъ въхъ Блгодѣлніи въшегш
шо Прѣбѣлагш величества. Понеже въше
и Прѣбѣглое величество, икш Источники
и немы Блгодѣлъ, ревнюще блаженныя
и въмлти вѣшемъ ѿцѣ Своемъ, вели-
ко Гдю ищемъ Црю и великомъ Кнзъ,

А Л Е Щ Ъ Ю М Й Х А Й Н А О Б И Ч Ъ
и Блаженых Памятях ако же в сем лагивешим
Братъ Своемъ великомъ Граду нашею Цркви
великомъ Кенотефесии Ордъ АЛЕЩЪЕВИЧЪ
всѧ великия и малыя и бѣлыя роки Само-
дѣлцемъ: Премнога и неизгемла благодѣл-
нія и вола Цркви, на вѣхѣ притѣканиихъ
наиપаче же Дхъбнаго Чина Бгомолце ионхъ,
прѣзобилю и злнѣстѣ; а вдннъ ѿ Премнога
и благодѣліи бѣдѣжда глагол: Погорпашн
шь Источника, Источникъ іѹсю вѣчнай.

Бо итинъ недостойнъ єит ии тѣдъ моя
тѣбленъ быти пре вѣшимъ Предостойнѣиши
Цркви Привѣтливъ величествомъ, но яко
бы кто и ѿ недостойнаго, бо и хотѣлъ тиѣ ѿ
чайти яко бы доитойное проиѣваніе, то не
щѣдъ тако моя тѣдъ єитъ, равѣ тако Свѧт
вѣнца и Проповѣдїи Наныхъ, яко и Царств
рожаны, Хѣсъ и Христъ первые припнанный
ибо яко вѣты Словенъ Зде ѿбѣтаниими
иша, не моя вѣтъ, но Христовы, покаже ѿ Источни
єшь мы ви прѣложомъ, ако же вѣдано єит
иа Прѣцѣхъ: И едущи ви учени Бгомъ Свѧт
и самъ вѣнца ии, не моя єю но Хѣсъ, яко же
и яко Хѣсъ єимъ, глаголъ кнѧзю Уломици
и съ ратви. и яко равѣ тогѡ ради, моя
и вѣнциамъ Царственнымъ вѣшишь Цркви
Привѣтливъ величества, приложитися з

иашеніе и Сей вѣнѣцъ, икш не мой єштъ,
самаго Црл Хл, Иже є Краинъ Добротонъ
Сновъ члвчики. З'п'и оуеш вѣнци
рожамы, Словено ш недопоиниба моего
гены, прийбкаи раболѣно по Защищениe
иго Црлаго Пресвѣтлаго Велічества, да бы
же я недопогони дѣлать, сице и Сей п'и
по Покровениe вѣшаго Црлаго Пресвѣтла
иества, могъ сохранити быти ѿбѣжденъ
шовбий езебѣднѣ, и да інимъ не оубоина
икш вѣше Цркое Пресвѣтлое Велічество
гіи мой Защищеници єште. Пріймѣте
, моли оуердо, вѣше Цркое Пресвѣтлое
иество, Сей вѣнѣцъ Хртобъ, ш мене недопо-
лагш Бгомолца вѣшаго, раба нижайша
южіл, ико Щкращеніи дшебномѹ вѣбм
ко славной Державѣ Своей блгой зволите
иупотребляти, а погрѣшенїя мои
иестеніи ѿнаго слѹчишиши ѿ небѣже-
ти моего, Блгоразумнои Блгоистюи Своей
іайте, избѣгтины ищце, икш Самъ Цръ
и Гдѣ Гдемъ, Цръ Славы и Чести,
Прѣды и Мира, Цръ вѣкѡ иетаиниий
Длвецъ, вѣкѣ Цркое Пресвѣтлое Велічество
всемлѣтиишиши Велікихъ Гдлреи, по
ременному Семъ Цртвобаніи, вѣнча-
лабон Зде и Чгии, Прѣдомъ и Миромъ,
вшмъ же многолѣтнимъ, прійметъ

* * *

и къ вѣнчаніи Невѣлдѣмъ Славы вѣцемъ
Прѣблѣшаго же вѣлѣмъ прѣбоходѣща Миръ
и вѣчна Животъ, на Чрвобѣнии съ Собои Несъ
Сего за многомощными Милитами Цѣ
Цѣа Чртвѣнцихъ, и Нейже Црквъ Стамъ
шь бѣсъ то великихъ Гадрехъ нашихъ Правъ
славныхъ Монархахъ мілитетъ въопіетъ
глдѣса чѣнїй вѣнчѣ чѣбѣ благочестіи выхъ
башемъ Цркомъ Привѣтломъ величества
оуверно желаемъ, иакоже недостойнѣи тѣдъ ми
сице и менѣ самаго, въмѣти вѣши вѣши
Цркаго Привѣтлаго величества Благодати
и въгдашни моя мѣнїемъ, и раболѣпны
побиновеніе въмиреніи вѣши, брѹчи.

вѣшего цркаго прѣсвѣтлаго величества
ишихъ въмѣти вѣши великии Гадре
и Благодѣтеги въщедрѣшихъ,

Благодашнии Бѣомѣцъ,
и ижайшии рѣс и поно же
Недостойнїи Мілита
С: Чудотворца Хба Никола
Просвѣтилагаши Кіевлаг
Ігумѣліктои Гадиблаобікіи

Бесе: Гаете Молчану Которое съвѣтъ да възмѣти
шое Слова что она скажети обози Задонскъ

Рѣдословіе до читѣлийскаго прѣбояслѣвнаго.

Nѣдинъ вѣкъ Читѣлийскаго Православнаго, жемъ прѣ
Ильинъ Проповѣди на свѣтѣ рожаніи вѣнцѣ Христу.
Бытніемъ тое наперѣдъ дѣлало гошь, аѣмъ онъ въ
Читѣлии оуважалъ тое, же Христъ Спіїтъ жиющи
и емъ събѣтъ, таисъ въ Египетъ стомъ, людѣ подавали
и вѣкъ, аѣи прѣимѣщони онъ до Сѣла икона, на вѣнцѣ
и вѣтѣ вѣнаго заслуговали, чрезъ терпливо зношеннѣ
и оутѣнѣи и печалии, которыи естъ выражениемъ рожа.
Южжъ таисъ естъ, выразилъ тое стомъ Апостолъ
какъ: Блаженъ мѹжъ иже претерпѣ искѹшеніе, зане
искѹшенъ бы, прѣимѣтъ вѣнецъ жиющи, егоже ѿбѣща
и людѣжши егѡ. Выразилъ и Свѧтѣлъ Павелъ, гдѣ, рѣка:
имѣте ѿбѣтъ пострадъ, даволи бжитъ возворше, Европѣ: и
имѣте ѿбѣтъ вѣнца. А чѣтъ еши тво за ѿбѣтъ вѣнци
и мѣцъ Жиющи, таисъ напиша Стомъ Іоаннъ вѣтникъ:
Анъ вѣренъ до смѣтии, и дамъ ти вѣнца Живота. Апостолъ:
Покторе, на свѣтѣ лемъ єще тые Ильинъ Проповѣди
и яко имъ вѣнцемъ Христимъ и дѣлало гошь, иже таисъ
иа неростѣтъ вѣсъ тѣрни, таисъ и еднѣ изъ премѣрихъ
иша: Рожи изъ тѣрни вихъ датъ; таисъ синъ Ильинъ
иоповѣди, не ехѣ працы положены вѣтъ и написаны, еш
иа дѣчи подлогъ добуѣтъ и на вѣки, и рѣзныи мѹстѣлъ
тати авторы и Казнодѣни, зѣкторы таисъ цвѣты
и яко имъ, Материнъ и на вѣки и направлени ѿбѣтуя въ
икихъ належачи зенѣлии, сей вѣнцъ, положивши
иемъ за ѿбѣтъ вѣтникъ Словенъ, Христъ Спіїтелю
и мѹ, зѣвѣтъ добродѣтъ егѡ бжитъ, которые на
иѣ грѣшии и недостойногъ раба икоего, ѿ злачтѣи
егѡ въ оутѣрѣтъ материнъ и злнѣлъ, и до ииѣшиего
иене на злоби мои, зѣюла добродѣлъ и всен
и и злнѣлъ, зложнѣлъ, прѣпнѣлъ, и ѿфѣровлѣ.
иа датъ, жаногъ Христъ ѿлюдей не пострадаетъ вѣтъ
иа иле еста бѣзъ, таисъ и иле еста члвикъ, не пострада

ЕВЕРТ НАЛЕ ЩСТ КГВ, ЕШ ОНКИ ПРИ САМОМ СВОЕМ ПРЕБЫЧНО
 РОЖЕНИИ ШОЦА ПРИМА, ИКЪ СВЕДИТЕЛСТВЕВШИ ШТОМЪ
 АПОГІ. ЭПОКАЛІЧИ СТМІИ ІША: ВІДДЕ НІ СОЛАКЪ СВѢТИЙ,
 НІНА СОЛАЦЬ СВѢДАЙ, ПОДІВЕНІ СІНУ ЧЛВЧЕНІШИХъ,
 ІМ'ЯНІ НА ГЛАВѢ СВОЇИ ВІКНЕ ЗЛАТНИЙ. ШКОТОРОМЪ ТО
 СВОЕМ ПРЕБЫЧНЕ ШОЦА ВДАТО ВІКНЦЗ, НІАМЪ ВІПОМНИХъ,
 ГДЕ ЧАСЪ СПРІТИ ГОТВИЧИА НАПРІЛТИЕ ВІКНЦА ПЕРНО-
 ВОГШ, РІКЛА: НІЧ ПРОСЛАВИ МА ОЦЕ ОУПЕСЕ САМАГШ,
 СЛАБОИ НІЖЕ ІМ'ХЪ ВУПЕВЕ, ПРЕЖЕ ДАЖЕ МИРЪ НЕ БІСТЬ.
 Не потреєвши ні нале ЩСТ ЧЛВЧІСЪ, ЕШ ОУЖЕ ЗАКРАВЕ
 СВОІ ВРТНІЕ ЗАЛАВГИ, ДАБНО ПРИНАДЛІШ ШОЦА СВОЕГШ
 ВІКНЕЦЪ СЛАБЫ Н ЧЕРГИ, ІКЪ СВѢДИТЕЛІВШИ ШТОМЪ
 ЕУРЕБ: ВІДНІМЪ ІСА ЗА ПРИНАДЛІТИЕ СМРТНІ, СЛАБОЮ Н
 ЧЕСТЬІ ВІКНЧАНА. ІЖЕ ШЛЮДЕЙ ВІКНУАІЛ НЕ ПОПРЕЄВШІ,
 ВІРАЖАЕСТЬ ТОЕ ФАЛОМНИКЪ, МОВЛЯН ДОНЕГШ ТАІГЪ:
 ГДЕ МОЙ ЕСІ ПА, ІКСО БАГНХЪ МОНХЪ НЕ ТРЕБЕШИ.
 НІДЛЯТОГОЖЪ ІШНІ ДВАДСЯТЪ ЧЕТАРІ СІГАРЦЫ ВЪ
 ЭПОКАЛІЧИ, ЄГДА ДАЛХЪ ЖИВОНАЛА ХРІД СВѢДАЩЕМЪ
 НА ПРГОЛЪ СЛАВД ЧЕСТЬ Н БЛГРЕНІЕ, ДНЬ Н НОЩЪ ГАНЩЕ:
 СІРЪ, СІРЪ, СІРЪ ГДЕ ВІДЕРЖИТЕЛЬ, ІЖЕ ЕБ, Н СВІН
 Н ГРДДЕНІ, ЗНАВШИ З ГЛАВЪ СВОІХЪ ВІКНЦА СВОІ, НЕ
 СМ'ЯНІ ЕМД ІШНІХЪ ЗАДАРВ ШФЕРОВАТНІ, АЛЕ ТАІКШ
 ПРЕДЪ ПРГОЛШМЪ ЕГШ КІІНМЪ ОНКІ ПОСЛАДАЧУНІ,
 ТАІКШ ЕГШ ТАІМЪ ЗАВІН ДОБРОДІЧНІСТЬКА НІМЪ ДАНИЕ ВІ-
 АПОГІ. ВЛАВОБАЛІ: ДОСГОННІХЪ ЕСІ ГДН ПРЕДАТИ СЛАВУ Н ЧЕТЬ
 Н СІЛВЪ, ІКШ ТВІ ЕСІ СОЗДА ВІЖЧЕСКАЛ, Н ВОЛЕН СВОЕІ
 ІВТЬ, Н СОЗДАШАГА. ЄДНАКЪ ГДМ ІСТО ХРІД ГДВ, ІШ
 НА ВДОБД ЧІРКВИ ЕГШ СТОН ШФЕРВЕТЪ, ТОЕ МНІАВ
 ПРІНМВЕГЪ, МОВЛЯН ДО КГА ОЦА ЧРЕЗУ ФАЛОМНИКА:
 ГДН ВОЗЛІННХЪ БАГОЛІПІЕ ДОМУ СВОЕГШ.

ТОЕ ОУВЛАЖАЧУНІ Н І ГРІШНЫЙ, ШВАЖНЛЕМІА СЕИ ВІКНЕЦЪ
 З ПРОПШВЕДІЇ НЛННІХЪ ІКШ З ЧВІСТОВЪ РІШАЧНІХЪ
 СКЛАДАТИ, Н ЗЛІЖНВШИ ІШНІЙ, ХРІД ГДВ КІУ СУГРА-
 ШЕМІН ШЕЛНЕЧНІЦН ЕГШ ЧІРКВИ, ПРИПНЕАТИ Н ШФЕР-
 ВАТИ, НЕ ДЛЯТОГОШ АЕМІМІА ВАМЪ ЗДОЕНАЛ, ПОНЕВЛАЖ-
 ТІСШ ВІН СІГВОЕНІА ВІДНІМІЕ Н НЕВІДНІМІЕ, ТАІКЪ Н ЕСІ
 ВІКНЕЦЪ ШМЕНЕ НА ВІКХЪ ГРІШНІШШ, КІУ ЧІРГИ Н СЛАВЧ

и, а пожиткови дшъ лідікнхъ зложеній, н ємъ
 и піненаній н ѿфірованій, ѿнігожъ іамоғш маетъ
 ой ѿздосч, по Піненному: Чтѡ ймашн єже н єси ^а Коѧ.
 яла; аще же н прїклъ єн, что я хваліши ткш не
 ємий але абы Ослібенна Хка Чрібовъ стаѧ тон
 єніц прїяла, н Ослібенца івсего з ногѡ вилавочни,
 зевібеню дшъ лідікнхъ, Преканій дорожши Кробін єгѡ
 з пленіхъ, ѿногш ѿжівала. Реклъ же рожа еї
 ѿрнія не вибачі, н сей рожаній Хбъ вінечъ не єстъ
 в терніа, ѿн н такъ виєтъ замисаетъ на вісъ,
 оторада Сріагрѣшніківъ кольтъ ткш ѿстрое терніа.
 тан ѿвбемъ, итѡ коли мѹчнон фортéца доби
 данин наморы єн, заміє маккесе рожи, але юніе
 єты? пне жаде, але хеба доби чре потьніе штормаш.
 токъ єстъ грѣшній члвкъ, єсли не фортéца мѹчна
 боліса же тво прето фортéца єсли Проповѣдникъ
 оба Бжогш хощетъ добити, н Хрібовою ѿчнітн,
 зовіненъ на нїй кидати самаихъ маккнхъ Рожа,
 ю юніхъ цвѣтѡ, то єстъ, кѹнверненіе грѣшно
 єка, не побіненъ виешрніхъ н лакавыхъ слівъ,
 гороме бы таікш ѿши ѿтѣшали, ѿжівата; але на вісъ
 грѣшніхъ штормаш, которме бы Сріага дота-
 ин, н юное иеродъ проражали: але ізть слівъ,
 ю в бжій н іваране писельног, ѿповѣданиe. що
 лажануи Іеронима Стреми, мѹбнів таісъ: Слівъ
 траіхъ непобінны ѿтѣшати н ѿвеєлать, але
 ѿти, ани маккесе н рокомон рукои приблекати
 віспу, але юнегота, але бледащимъ н лікнівъ
 ткні посаїнія н раки задавати. єсли теда ткого
 постаїніса алео футелъ, словеса не коли, але вітѣхъ
 ко нвієлте слышашн чніж, ткні словеса не тѣ премри.
 н біль Проповѣдника Стреми Іша Прпчя, которми
 юдній грѣшній н рожи, але юніе ткіе маккесе
 ткні, то єстъ, не словеса ѿши таісъ ѿтѣшануи
 аль, але словеса колюче н ѿвражануи, гды мѹбні:
 юнія єхнінна, ктѡ исказівамъ єжіати ѿвдвша Мѣр-
 ги вѣ сопворите ѿш плоды доистойни Покаянія.

Мѣ. Г. НИИЖЕЙ: єжѣбо и сїкъра прикорини дрѣвъ лежитъ віжѣбо ѿбш дрѣбо єже нестборѣ плода добра, поигѣкѣмо сївѣасть, и въ огнѣ вамѣтатимо. и длатогѡ єднѧ з лібомѣрцѣвъ речелъ: Протѣко на мѣтностій лисен и грехъ въ, порушенемъ ѿфѣкѣтъ, и неуетіено и миши балчнти пштреся.

Потрѣте, чѣмъ Проповѣднѣ Нѣніе на дѣлѣ Рожа́ніи
Вѣнцемъ Хбимъ и для того, аѣмъ тѣѣ Чингѣ-
нікъ чрезъ тоѣ до шхотишишогш, Кнїгн Семъ читанія
порѣшилъ. Бш тѣкѣ брачівѣ лѣкарствѣ горѣе мѣдомъ
блевъ цѣкромъ заправленіи, аѣмъ хорынъ шхочо шныхъ
могла ожійтн: тѣкѣ и синѣ Нѣніе Проповѣдн., тѣкѣ
лѣкарство дшевное, для того шхотишишогш вѣнцѣ Рожа́ніи Хбимъ
оутитловалѣ, аѣмъ шхотишишогш къ здравію івоему
дшевномъ ожіваль, и иныхъ на дшевною хоробро
бо лѣкии, за шхотенъ шныи до здѣшнія подавалъ.

Если же в то время Проповеди Иаковы, Православия
Чиненикъ знайдешъ що похвалы гоное, то се не ми
але самому Христу припинитъ, аще налаганы будное, то
едини ми самому причинитъ, бому же не буде гани
в надце, могла что в оный нешесторожное и тридесет
оугоное вложити. Сдана же овражаны сконецъ и цели
исладана того времени, которыи не инишии быль, пако
Слаба Божия, и Завещане дашъ людимъ; и то чисто
было бы и налаганы гоное, либо ви покрмы, и еже яко
всажденял либо ви не праца, засудиши либо Христян-
скому, али и самъ Господь буде ми не до стоянокъ рабъ
своему, ви же погребенъ въ Вѣнцѣ сего знаменити
блгатна: шо если оучинишъ, али вѣнцу не буде
дѣмъ Слабы и имѣти не може, и Христу пріемъ
увердно желамъ.

Любви твоей въсехъ благихъ
Зычлывий Бромолецъ
Антоний Радивиловскій
Игуменъ Монастыря
Пскитъ и мониторъ Кипко

СЛОВЕНИЕ СЛОВЕНИЕ ПРОПОВЕДНЫЙ
ФОРМУЛЮЩИЙСА ВЪ КНИЗѢ СЕЙ.

Сѣвнинъ: Нѣн Пахи ѿвнѣніи Хсімъ.	Лп.
твнжъ Боскѣніе Хбо.	с.
Нѣн є по Плѣцѣ, ѿ Ѹсомѣ.	д.
твнжъ Недѣли.	е.
Нѣн є по Плѣцѣ, ѿ Миромогицахъ.	д.
твнжъ Недѣли.	к.
Нѣн є по Плѣцѣ, ѿ Гаделевнномъ.	кд.
твнжъ Недѣли.	ад.
Нѣн є по Плѣцѣ, ѿ Самаританѣ.	ан.
твнжъ Недѣли.	ме.
Нѣн є по Плѣцѣ, ѿ Слѣпорожнномъ.	мс.
твнжъ Недѣли.	на.
Сѣвнинъ Четвѣртога Бозненіемъ Хба.	не.
госкѣ Бозненіе Хбо.	нд.
госкѣ Бозненіе Хбо.	зд.
Нѣн є по Плѣцѣ, Сѣвнинъ Фѣтъ ѿ Проглагленіи Бѣл.	зн.
твнжъ Недѣли.	об.
Сѣвнинъ Недѣли Платиатнинъ, ѿ Соші- нинъ Сѣвнинъ Дѣла.	об.
твнжъ Сѣвнинъ Недѣли.	п.
Сѣвнинъ Понедѣлока Платиатнинъ, ѿ Сѣвнинъ Бонауалной Тѣцинъ.	пс.
твнжъ Прѣзникъ Сѣвнинъ Тѣцинъ.	т.
Нѣн є по Сошіествіи Сѣвнинъ Дѣла, ѿ Сѣвнинъ.	чд.
твнжъ Недѣли по сошіествію	чн.
Нѣн є по Соші Сѣвнинъ Дѣла, ѿ Зблѣніи Апостола.	од.
твнжъ Недѣли.	р.
Нѣн є по Соші Сѣвнинъ Дѣла, ѿ Исканіи цркви Бѣл.	рд.
твнжъ Недѣли.	рк.
Нѣн є по Соші Сѣвнинъ Дѣла, ѿ Софиии.	ркд.
твнжъ Недѣли.	ркн.

- На Нâи є по Сошë: С: Ахъа, ѿ двоихъ бѣснагъ. РЛГ.
 На твнжъ Недѣлю. РЛБ.
 На Недѣлю ѕ по Сошë: Ст҃еш Ахъа, ѿ Іицѣлениї
 Раделагленагѡ въ Капернаумѣ. РЛА.
 На твнжъ Недѣлю. РЛА.
 На Нâи з по Сошë: ѿ Іицѣлениї до Слѣпѣ. РЛА.
 На твнжъ Недѣлю. РЛА.
 На Нâи ѕ по Сошë: С: Ахъа, ѿ фмноженїи Пати
 Хлѣбовъ, ѿ двоихъ гнез. РЛД.
 На твнжъ Недѣлю. РЛД.
 На Нâи д по Сошë: ѿ хождениї Ісово по морю. РЛД.
 На твнжъ Недѣлю. РЛД.
 На Нâи є по Сошë: ѿ Іицѣлениї Азнатиса. РЛД.
 На твнжъ Нâи. РЛД.
 На Нâи ѕ по Сошë: ѿ дѣжнѣ тмонь тлѣте. РПД.
 На твнжъ Недѣлю. РПД.
 На Нâи ѕ по Сошë: С: Ахъа, ѿ Юноши вопрошаніи
 ѿ Жиботикѣ вѣчномъ. РУГ.
 На твнжъ Недѣлю. РУН.
 На Нâи є по Сошë: ѿ Нагаденїи Винограда. СВ.
 На твнжъ Недѣлю. СВ.
 На Нâи ѕ по Сошë: С: Ахъа, ѿ Звѣнїи на Брай. СВ.
 На твнжъ Недѣлю. СВ.
 На Нâи є. по Сошë: Ст҃агш Ахъа, ѿ Законника
 вопрошаніемъ Іса ѿ заповѣдн болшей. СКБ.
 На твнжъ Недѣлю. СКБ.
 На Нâи ѕ по Сошë: ѿ Раделаниї Тлѣтова. СЛА.
 На твнжъ Недѣлю. СЛА.
 На Нâи з по Сошë: Ст҃агш Ахъа, ѿ Іицѣлениї дшерѣ
 женѣ. Ханакенскіи. СЛА.
 На твнжъ Нâи. СЛА.
 На Нâи ѕ по Сошë: Ст҃агш Ахъа, ѿ Левитѣ
 поступивши вглубинѣ. СЛА.
 На твнжъ Недѣлю. СЛА.
 На Нâи ѕ по Сошë: С: Ахъа, ѿ Аѣвѣ къ Браго. СЗ.
 На твнжъ Недѣлю. СЗ.
 На Нâи є по Сошë: ѿ Бокрѣнїи Сла вдовыя. СЛА.
 На твнжъ Недѣлю. СОГ.

- Иль я по Соші: С: Ахъ, ѿ Свѣтлнї Семене. Соб.
твнжъ Иль. Спб.
- Иль ѹб по Соші: С: Ахъ, ѿ Богатої Лазарѣ. спб.
твнжъ Недѣлю. Спб.
- Иль ѹг по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Ісцѣленїи
Снагш нмвзлагш Лигесонъ. Спб.
твнжъ Иль. ТА.
- Иль ѹд по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Ісцѣленїи
нм Кроботочнвмъ. ТД.
- твнжъ Иль, ѿ Всекрнїи ѿ троиковнцн. ТІ.
- Иль ѹе по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Члбѣцѣ
адшемъ въ Радешнннкн. ТЕ.
- твнжъ Недѣлю. ТД.
- Иль ѹс по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Богатомъ
Вже ѿ го снїа Ильба. ТБД.
- твнжъ Недѣлю. ТБД.
- Иль ѹз по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Ісцѣленїи
нм Славїа. ТЛД.
- твнжъ Недѣлю. ТЛН.
- Иль ѹи по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Зблнїи
Бетерв Вѣтю. ТМГ.
- твнжъ Иль. ТМН.
- Недѣлю ѹд по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Ісцѣленїи
нлти Пршкакжннкнхъ. ТНД.
- твнжъ Иль. ТНД.
- Иль ѹа по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Кїзѣ вопрошанюще
Биботкѣ вѣчномъ. ТЗЕ.
- твнжъ Недѣлю. ТЗН.
- Иль ѹа по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Ісцѣленїи
вѣпца сѣдлца приподнї. ТОБ.
- твнжъ Недѣлю. ТПЛ.
- Иль ѹб. по Сошевн Стагш Ахъ, ѿ Злкхн. ТПБ.
- твнжъ Недѣлю. ТЧА.
- Недѣлю ѹг. по Соші: Стагш Ахъ, ѿ Малтарѣ
арбен. ТЧЕ.
- твнжъ Недѣлю. ТЧД.
- Иль ѹд по Соші: С: Ахъ, ѿ Владнї Свнѣ. УГ.
- твнжъ Недѣлю. УГ.

- На Нâи ѿ по Сошї: Стâгш Дхъ. Млюпвітнѹ
ѡ Страпномъ С8дѣкъ. УД
- На Нат҃внїжъ Недѣли. УЗІ
- На Нâи ѿ по Сошї: Стâгш Дхъ. Сиропвітнѹ
ѡ Слѹщенїи грѣховъ иѡ Постѣ. УКА
- На Нат҃внїжъ Недѣли. УКС
- На Нâи ѿ Стâгш Велікагш Поста, ѿ Православїи
иѡ Шеєтвіи по Хрѣтѣ. УКД
- На Нат҃внїжъ Недѣли. УЛД
- На Нâи ѿ С: вѣ: Поста, ѿ Собранїи вѣ ІС ѿ мнѡгихъ
иѡ Нецѣленїи Радзеленагш иѡсіма Четырмѣ. УЛД
- На Нат҃внїжъ Недѣли. УМД
- На Нâи ѿ С: вѣ: Поста, Крѣтопоклонѹ, ѿ Поклоненїи
Крѣту иѡ ѿбраженїи Свѧтї. УМД
- На Нат҃внїжъ Недѣли. УНС.
- На Нâи ѿ Стâгш вѣ: Поста, ѿ Нецѣленїи сѣнаса
иѡсіма иѡ гадуа. УЗР
- На Нат҃внїжъ Недѣли. УЗА
- На Нâи ѿ С: вѣ: Поста, ѿ Прошенїи Свѧтї Зіведеви
Сѣднїя ѿ ѿсінви Хâ иѡ ѿшви. УОД
- На Нат҃внїжъ Недѣли. УОД
- На Нâи ѿ Стâгш вѣ: Поста, Царствоненѹ,
иѡ вѣхъ аїнїи Хомомъ вѣ Іерамъ. УПД
- На Нат҃внїжъ Недѣли. УПН
- На Стâгш Велікїи Плѣтї, ѿ Страпихъ Ханїхъ. УГ.
- На пасхїж Страпти Хрѣтоби. УГС.
- На Нâи Стâгш Прѣшѹ, прѣ Ржесїхъ Хбмъ дашви. ФЕ.
- На Нâи Стâгш Свѧцѹ, прѣ Ржесїхъ Хбмъ сливши. ФІ.
- На Нâи по Ржесїхъ Хрѣтобомъ. ФС.
- На Нâи прѣ Проещенїемъ. ФК.
- На Соборѣ С: Ісаїнна Претутнї Крѣпла Гдна. ФКД.
- На Нâи по Проещенїи. ФКН.
- На Нâи прѣ Боздвиженїемъ Чѣнагш иѡ Жицборашлагш
Крѣла Гдна. ФЛБ.
- На Нâи по Боздвиженїи Чѣнагш иѡ Жицботборашлагш
Крѣла Гдна. ФЛН.

Это Поклонение Губа Христос Данил твор

ПРОДОЛЖИ
СЛОВЕНИЕ
НЯ НЕДЕЛИ
ВСЕГО ЛЕТА.

Научи на мъж по чину ака-
демія Црквиаго Шпреды
Стыл Великія Недели
Пасхи.

Богдановъ Симеонъ Богословъ

Слово

Тъже оубажиша, з таикогш въглаждъ хътогос Сий бжий.
в Пианіні стомъ нациваетъ або? Першін въглаждъ,
же леевъ з приложением нешкоднитъ члвкъ, а то для
тыхъ причинъ: єжели ємъ оударанчомъ начлька,
глала, але ш он, плащемъ прикрытъ въдворъ, єжели не
єитъ голодный, єжели єитъ оукротений, єжели из
немъ члвекъ єитъ щедрый, єжили ємъ оупокоритъ,
єжели ємъ огонь покажитъ. Чтожъ тычигъ першо
тоғш въглаждъ, нешкоднитъ ливъ члвекъ для въшше
речинихъ причинъ: нешкодилъ и Х Спинтиль нико
мъ з члвековъ жити на земли. Быраси тое Петра

Аф: Стайн, рикши о немъ: Пройде съгодѣтельствъ и неце
лла въя наенлованиемъ ѿ діабола, ткш бгъ еже и н.

Иш: Скоанъ: Слово плотъ бытие и велнес в на. Икш тои
мѣлъ шкоднитъ члвекъ, который замъ для

спинъ члвогш естали члвекомъ! ткш мовнѣ Стайн

М: йозанъ: Слово плотъ бытие и велнес в на. Икш тои
мѣлъ шкоднитъ члвекъ, который и врагомъ добрѣ бо-

рити, оучиля члвековъ, мовнѣ: Ане єтъ врагъ вѣша,
добрѣ творѣти неавидѣщимъ вѣсъ, и мѣнтица забо-

ящиъ вѣмъ на пѣ? йакш тои мѣлъ шкоднитъ члвекъ,
который на Крѣсумеръ за члвека: ткш мовнѣ Павелъ

Стани: Соглавлѧетъ Свои либовъ вна бгъ, ткш єши
грѣшики ѿ наимъ вѣши, Х за на оумре. А то для

тыхъ причинъ: же Прѣтъ Дѣлъ Мѣлъ Мѣлъ єтъ пла-
щемъ плотъ члвогон з крои ибоинъ Дѣнчикон оуетроен-
нимъ, бжтвѣ єтъ ткш глайдъ прикрыла, же єтъ тоци-
ми ибоини пиратъ, и оукропила, же исконемъ енила ба-

ю щедра и мѣтица, коли єтъ в домѣ ибоемъ вѣмъ
шплатровала, кормила, поила, ѿдѣвала, же гла оупоко-
рила пре нимъ, рикши до йглъ: Се раба Гдна; же поки-

Прибѣзала ємъ огонь либви, рикши: Шерѣтохъ єтъ же во-
лѣи дшамо. Для тыхъ тѣди причинъ, тои ливъ ѿ

ислѣна 18 добра, Х Сий Кжин, покасавши на земли
въ плотъ наший, нешкоднитъ члвекъ, але раченъ ткш йри
ицловеніи, въ крои ости и смиреніи пожиже съ члвекомъ

въдворъ слобъ єтъ вълкнхъ: Надѣтъ и мене, ико
и кротокъ ємъ и смиренъ съсемъ. Дѣвгн въглаждъ

Книга на Воскресії ХБо

Г

ищіт премрін, же Абіца ро́дитъ лбенъ, икшеви на
ри дні оумерлое, але спа́чое, але дна тра́тиш, при-
ро́дитъ Лівъ, и рікомъ іво́мъ єгѡ єзевя́тъ: и да-
огѡ премрін на похáль снамъ лба, таинъ єгѡ иутні
и написомъ: Гіка́німъ іво́мъ єзевя́тъ. Четві-
лі та́къ єстъ, і гді єгли комъ, икш Кртоби на лі-
ні, кото́рогѡ Кртъ Оцъ гла́гомъ іво́мъ спа́шагѡ
и грое́тъ, тра́тиш дна, рикши до негѡ: воста́нні слá-
мо́ж, възбудні; та́къ мови въ Дѣлнілх Пітре ста́й: д.
гѡ Іса́ко́ніи Кртъ, ємвже ви ми єсмі се́днітили.
Гре́тін възглі: иже межи ви́кми звѣрятъ, лівъ по-
зуетъ сіе́ си́ти хвалебнімъ. ХС Спінтель, чи не-
окаса́ліжъ дна та́перешнегѡ хвалебнімъ межи ви́к-
и, кото́рихъ є грое́въ въ знаменіе се́днітелства
хвалебногѡ іво́гѡ и́змертвихъ воста́нні, възбудні въ-
ніважъ ви́к кото́рын по си́мъ Кртобон воста́нні
грое́тъ, а по воста́нні єгѡ, ви́ні даша въ ста́й Гра́д
абиша́да ми́шгімъ, зно́дъ пото́мъ по змиради;
Свікірши ѿ грое́тъ, ємвже ітомъ не змираде́тъ, смertéні
и кітомъ не згада́етъ. Четвертій възглідъ:
и икш лівъ, Гді єгѡ и́манитъ, икрайетъ сіе́, але
отне и́деть на місце гді єсмі могла ѿ ѿз-
ретеніє та́къ ХС Спінтель, гді єгже пришило вріма-
нікшвъ на знатеное, аси єйль ѿ жидовъ по німá-
ні, и на смerté Кртнію ѿ звіднінні: икрайла, але
отне преда́лъ сіе́ ѿнімъ, рикши до фінікі ѹбоі:
приближнімъ чарів, и онъ чаве́чнікін преда́етъ вріки
шнікімъ, воста́нніє, и́демъ: се́ приближніс пре-
блі ма. П'ятий възглідъ: иже єйль ХС икш лівъ
імъ. Бгúпчи́кове ходя́ні чаве́чкау́логѡ презъ по-
сінітвъ віра́зити, маловали гла́въ лбовъ, а то
и тоғѡ, же лівъ гді не спінітъ, онъ заміні́тъ, а гді
ітъ, ѿзбіртше онъ місце. Тое́ и́зобра́женіе чвло-
кі єгли комъ та́къ можетъ служні, икш ХС Спін-
тель. Онъ але́овімъ гді чарів ста́тін бодрітвоваль
и злавеня на шергѡ, гді призъ ви́к ісшъ терпачи ро-
маки, не спа́лъ; на то́н чарів гді бжітвà іво́гѡ

ЛГ

МЧЗ

Свікірши ѿ змиради

Слово

мълз замігнінне: але гдѣ по тѣхъ вілікіхъ спра-
нихъ, и по шкірѣтныхъ мѣкахъ, іченія на Крѣпѣ, и
въ грѣбѣ на три дні положеніе бѣла, швѣрь зе івои очи,
смотрачи такъ на дні Оцівъ Стіхъ въ ѿдѣ зогта-
нчіе, икъ на тѣлѣ въ грѣбахъ лежати, а ішн и дні ѿ
ада вѣсноватъ, и тѣлѣ въ грѣбахъ лежати, а ішн ѿ

Алехандръ Чръ Македонскій, хотачи свое чвлоїти
напотомные чамъ всѣмъ івѣдомъ ѿкашати, изъѣлъ
васіяты монетъ, на котоірой бѣла вѣснованіи єгѡ
Чарскій образъ, мантий на глабон ивѣдъ лобу. таікъ
же на память івои чвлоїти, мѣстѣ знаменіе бѣзъ
ш сїє зебдованное, лешитополій на збаль. Смотра-
же на Хѣ Спінтал, чи нівіярасна ѿнъ бѣзъ чвлоїти
въ ісѣ самомъ, и ніжан Алехандръ Чръ Македонскій съ
ко либо въ грѣбѣ прѣтры дні и тѣнъ иощи, икъ на ліжъ
къ лежалъ спѣчай; єднакъ Чрълам єгѡ перено, Слобов
мобамъ бжїи чвло, вѣдлагъ слобъ пиганіа: а ізъ сплю, а
срце моє сдѣтъ. На зиванчи тѣтъ пніаніе Хѣ бжї-
стевъ, Срцемъ, дѣтѣ речи на мѣ до розумъна подаітъ.

Перша: икъ икъ срце межи вѣбми члоніками напурѣ-
ніими ленитъ жиботъ, и для тога на зиванчи перво-
жічесъ таікъ Хѣ Спітель, ілонъ Бжїа івои вонгршіи, а
на зиванчи перворожіна ѿ мрѣвихъ, же першай бѣла
котоірой ѿ него смергнашъ жибота, преншолъ до не-
смертнаго. Другая: гдѣ члвѣкъ сплю, на тої чарѣ
бені ілані дшевніи спащаши, ѿ дѣланіи івои, бол-
ними и порожніими вибаміца, таікъ, же ани розумъ
что розблажаещъ, ани памѧ припомніаітъ, ани болѣ
лібентъ, ани очи відлутъ, ани оушн слішатъ; срци
єднакъ зѣвше чвітъ, и презъ малый чарѣ ѿ дѣланіи
івои, болное и порожніе несмѣаітъ, але оуштавнчесъ
рѣшаещъ: таікъ Хѣ Спітель, гдѣ въ грѣбѣ Сонъ імрти
шпрабовѣль, бжївъ єгѡ икъ Срце на істрѣжн ілано оу-
стравнчесъ, вѣдлагъ славъ фаломннка: Сенівобдрѣмлѣ
ни оуспеітъ хранаіи Іла:

Тѣ є днно, звѣтажи Хѣ Сонъ бжїи ніпрайглѣ івои
їко ліевъ, вілѣ Слоб Срго Ішлана: Погрѣдѣ є лѣ, мінъ ѿ ко-

ЖИДОВА.
ТАГОМЪ БѢГІ
ГАМЪ СУЖЕ НЕ
И НЕМЪ ТАСЪ;
ЕННИИ ПРѢДІ
ЧІСТЬ, И СА
КОБИЛИ? ЧИ
ПОСЕДІ

МЕГѡ в НЕКІ АГЛОБЕ СТЫІ ПРѢМА-
ЗА ПОСЕДІХ ЧОЧЬГА ХВАЛНТИ, АЖ
ГЕГѡ АКОМЪ, АЛЕ АГНЦЕМЪ; НЕМОДІ
АТОННІІ СІГІ ДІБЗ, АЛЕ АГНЦІ ЗАКО-
НДИ БОГЛІТВО, И ПРЕМРОГТІ И КРѢПО-
И ЕГО ГЛОДІНІІ. ДЛА ЧОГѡ ЕМ ТО ТАКъ
ТОГѡ, АБЫМО ЗНАДИ, ЖЕ ТОН ПРИЛА-
КАЕША МЕ КРЫКОМЪ, МЕ ФУРСІІ, АНИ
ЗАПАТИБОГИ АБІЮ: АЛЕ ТИХОГИ, И ЛАСКАВОГИ АГНЦІІ.
АКІ МОБИ ЄДНІІ З БІГІЛІИ ЦІКСОВИХІІ: О АВЕ ІВАН
САМШАЛІ, АГНЦА БІДІЛІ, АГНЦІ З ВОРИЛІІ КИНІГІ
ВОРИЛІІ БІДІЛІ, ДОСТОНІІ СІГІ НІДРАГНІІ КРѢПОГІ
ІГНІІ, АЛЕ ПРѢДІГІ КРѢПОГІ АБОЕВ, АБИ И АГНЦЕМ ПРЕ-
МДАЛІ ВЕДЛЮГІ КРѢПІСТИ, И АВОМ ЕБІ ВЕДЛЮБІ КРѢПОГІ.
А ТОН АГЛОБІМЪ ЧАСЬ ВЪ ХРІГІІ ПОЗНАВЕГІ КРѢПОГІ
ПОСЕДІ АБОВА, ГДІ АГНЦА КРѢПОГІ И ЛАСКАВОГІ ВІМО-
РВЕГІІ. И ДЛА ТОГѡ РЕКЛА ПРІГЕ ІІАЛА: ПОСЛІ ГДІ
ГНЦА БАКІ ЗІЛІКІС ГОРІ ДЩЕРІ СІСОНІІ.

НАШІСТАРДІ, МОЖІСМ ПРИРОДНІТИ ХС до АБА ИДІ ТОГО
СГЛАДІ, АЖЕ АБО ДІВІ ГОРДІІ СВЕРЛІ И СЕБІ РОДНАЧНІ-
И НІЛЕНІТІ, И ОВШЕМЪ ТАКОВИМЪ СПРОТИВЛАМЕСІІ, И
ДЕСВАЕСІІ ИХІ; ПОКОРНІХІІ ЗАІ, И ЕМІ ЧІ БОЗДАЮЧНІХІІ
ІЕНІТІ, И ПРИ ЖИВОГІ ЗАХОВІСІІ; ТАКЪ И ХС СІГІЛІ
ФРДІХІІ АЛДІЕІ, И ЕМІ РОДНАЧНІХІІ НІЛЕНІТІ, АЛЕ РАЧІ
ТАКОВИМЪ СПРОТИВІСІІ, И ПОГІБЕЛАІТІ ИХІ, СМІРЕН-
ІХІІ ЗАІ, И ЕМІ СЛАВІ ИЧІТЬ БОДАЮЧНІХІІ, АЛЕНІТІ И
И ЖИВОГІ ВІЧНОМЪ, ЗАХОВІСІІ, ВЕДЛЮГІ СЛОЕ ПЕТРА
ІІІІІ: ГДІ ГОРДИМЪ СПРОТИВІСІІ. СМІРЕННІМЪ ЖЕ
АЕТ ВЕГАТЬ.

СІГ ПРІЧА ТАКАІ, ЄДНО ЧАСЬ ОНІЛІ И АГНЦА З АВОМ
ІННІЛІ ПОБАРНЕБО ТАСШЕ: ЖІЧТШ ЕМІ КОЛБЕ ГДІ ЗДО-
ЧАНІ, АБИ ТОГІ МІЖН СІЕІ Д'ЕЛІЛІ. ТРАФІЛОГІ, ЖЕ
ДОБІЛІ ПОЛОДБЕРЛІ, ДІВІ МІШЕ СТАРШІІ, КАЖЕ Д'ЕЛІЛІ
АПЕІ ОСЛОБІНІ, О РОВНІІ СІЕІЧНІАЧН АВО, НІВЛАЖАЧН
ОЩО РІЧНО: ЧРД ПОЧІЛІЙТЕ, СБІ ПОЛОДНІА ЧАСТИ ДОБ-
НЕ РОДБЕЛІ. ДІВІ НЕПРДЧН ТОГѡ, ПОВДАЕМ НА ОСЛА, И
ШАРПЛ ЕГО. ПОТОО РОСІЛДА Д'ЕЛІЛІ АГНЦІІ, ОНА ТАКС

На Дропетлу Азгнії

ББР

Слово о Господе

БЕРЯ МИДРОГИХНІГО, ПОСТІРІГШИ ЖЕ ОСІЛЪ ЗА ГОДОМ
ЖИВОТА ГВОДІШ ПОСТРАДАЛЬ, МАЛО НЕБІ ПОЛОВУ ОНА
ЗОСТАВІШИ, ВІСЬ АВ ПОВОЛЛА. ЛІВЪ ПОХВАЛІШИ ОНОЮ
ПИТАІТЬ: ЛІНІЦЕ, ІФУ ЕМІ ТІВІ ТОЙ НАВЧНІЛЪ ШІВІКНЕ
ШПОВІТЬ: ПРИПАДОКЪ ОГЛА. ІКШ ТІДІ ЛІВЪ НЕРАДЪ
ПЕРПІЛЪ ОГЛОВИ, ЖІМ ЕМДІ РОВНАЛЬ, ЖЕ ЕРГУ ІКШ ЧАРА
СВОДІШ НЕДУПНІЛЬ, ПОДВОЛІНІМ ЕМДІ БОЛІШІН ЧАСТИ ОНО
НАБІГОШ ПОЛОВУ; ТАКЪ НІХ СПІТЕЛЬ, НЕГЕРПІТЦ
ТАКІМ ЛІДЕМЪ, КОТОРЫНІА ЕМДІ ПРІГ ФОРДАНИ РОВНАНІ,
КОТОРЫНІ НАБІШИ ПРЕЗЪ ЕГОЖ ЛАІСУ, АНЕЗ СЛАВИ, Н
ЧАСТИ НА СЕМЪ СВЕКТІК, АНЕЗ ПРІМРОСТИ НЕБОГАТЕТВА
НА РОВНИЧ ЧАСТИ ОНОМЕ ДІЛАТЪ; ТО ЄІТЪ ХРІТЪ, НІСЕП
НДЕШІЕ ОНІЙ ЗАРОВНІШ ПРИПІДОЮ, НЕДВАЖАЧУНІ АЛЛАКНІХ
СЛОВА: ІГУ ІМАШИ ЄЖЕ НЕСІ ПРИЖЛЪ? ТАКОВИХ ОНІ
ІКШ ЛЕВЪ ГОРДАГШ ОГЛА НА ПОЛІ РОЗШАРПНВАЕТЪ, ВІДЛЮГ
СЛОВЪ БУЛІКНХУ: Протешетъ ЕРГУ ПОЛМА. КОТОРЫНІ ЗА
МАЛШ ЧГУ ЕБІЕ, ТО ЄІТЪ ЕДНІШ ПЩАНІЕ ЗОСТАВІШИ,
ВІМ СЛАВУ НЧЕСТЬ, ПРЕМРОСТЬ НЕБОГАТЕТВШ ДО ХАШНОГА,
Н ЕРГУ БЖІЙ ПРИЧНГАЮТЬ БЛГТНІ ТАКОВИХ ОНІ ІКШ
ЛЕВЪ ПОКОРНЮ ЛІНІЦУ, ЗАХОВЕТЬ ЦВЛІХУ: ТАКІ МОВНІ
ЧЕРІА УЛАОНІКА: Хранітъ ГДЕ БІЖ АНБАЖІМ ЕРГУ.

ЧТОІА ТІКНІ РАДОСІНІ КОТОРАМ ОУРОСЛА ВЪ ЦРКВІ СПІОН
З ПОБІДИ ХРІТВОНІ НАПЕРІ, ВІСЕЛЛАТІА З НІНІ СПІНІ ШЦН
ВЪ АДІК ЗОСТАЛЧЕ, АЛБОВІМЪ ПОСЕДА ХБА СПРАВЛЛА
НІМЪ ТОБІ, ЖЕ І8ТЪ ВІСЕБОЖІНІ ШАДА, НІСА ХРІТОМЪ
ПОСЕДЖІНІМЪ СМЕРТЬ, ГРЕНХЪ, АДАВОЛА Н ПІКЛШ, ПОСЛЖЕ
НІІ8ТЪ НА НЕСІ, ВІДЛЮГЪ СЛОВЪ АЛЛАКНУ: ЕНІ ВОКРІН
Н СОПОГДН НА НЕСІХУ ВЪ ХРІТКІ СІСК. ІКожіа НЕМАЮ
ВІСЕЛІТНІ РАДОВАТИ ШЦН СПІНІ З ПОБІДИ ХБМІ ГДІ
ТРЕЗОНОЮ З ТЕМНОСТИКЪ СВЕКТЪ, З НЕВОЛІ НАВОНОСТЬ
З СМЕРТЬН НАЖІВОТЪ, З ПЛАЧУ НА ВІСЕЛІЕ, Н НА РАДОСТЬ
В'ЧНЮ ЗАВОЛАНІЕ ІКЪ ПРЕРЕКАЛ: Прікъ Ісаїкъ:
ІСАЇКъ ВІСЕЛІЕ Н РАДОСТЬ ПРІЙМЕТЪ, ШЕБЖНГУ ГОЛІБСНІ ПЕ
ЧАЛЬ Н ВОЗДАХАНІЕ. До ігш ВОКРІНІМ ХБА ДНА, ШЦН
СПІНІ ВЪ АДІК ЗОСТАЛЧИ, ЖО ЙНШО ВОЛАЛІ, ЄГЛН НЕКОІ
ЙЦІЕ ВЪ ВОЛЕЗНІ ЖІВОТЪ НШЪ, Н ЛЕПТА НША ВЪ БОДН
ХАНІНІ: А ТІПЕРА ОУЖЕ ГДІ ВІДЛГЪ, ЖЕ ПОСЕДНІЛЪ ЕІСТЬ

въ мій ѿколѣ на юдова; не болѣзни и вогдиханіа,
и рѣдости и вислѣа заживоють; мобачи: шерати
и плаути нашъ въ рѣдо, ристерца єси бретища наша,
тряпожаля єси на гъ вислѣемъ.

Іовиторе вислѣа зъ тои пресланони Хѣтоби посѣди,
майи Ненци Мощарѣа, еш єсли вислѣиша на тои
и гдѣ єго въ стайнѣ відѣли вислѣиша, и бѣчена мѣжи
отъ въ тѣлѣ лежаща, а вислѣиша спѣвали: Слѣба въ
иї вѣвъ, и на земли мѣръ чумъжъ бы ся тиѣ бѣрѣн
мѣкан вислѣти, гдѣ оуже єгѡ відѣтъ за прнати
и рти, ѿ Гѓа Оца слѣбомъ и чистіи вѣничанна зъ єсли
тои часъ ѿдѣвалъ ємѣ по клонъ, гдѣ єгѡ відѣли
внѣтогъ пеленамъ, тіоже бѣрѣн тиѣ перъ немамъ
лавати ємѣ по клонъ, гдѣ оуже єгѡ відѣтъ въ лѣпѣ
вічінна зъ мѣнитъ Чалонникъ: Гдѣ б҃оціиша вѣтъ
шѣлчісѧ, що проглавлѧнуни стайнѣ апаз Павѣ
бнитъ: Ёгда паки вѣводитъ первородна въ вислѣи
и, глетъ: и да поклонитъ ємѣ вин ѹггли вѣтъ.
и я вислѣтъ зъ посѣди Хѣи, ѿци стайнѣ, ѿ Ада

Хѣтга вѣтвобоженіи, и єсли вислѣтъ ѹгглови
вшнаѧ лѣбѣсоя и мы зиенѣ вислѣиша, оѣважаиши
Хѣ несладашнія нарицати на брати по плохъ,
лѣръ емъ и ѿжнѣ; а мѣнитъ Гѓа Оца до кожъ
гѡ зъ наїсъ: Чадо, вислѣтиша и рѣдовать подобашъ,
и ѿ братъ ѿнъ ии мертвъ етъ и ѿжнѣ. же вонкѣніи
ш єитъ обрадомъ вонкѣніи иштіш, вѣдлѣгъ слобъ
ліенхъ: икоже ѿ Адамѣ вин ѿумнѣють, таикоже
и Хѣ вин ѿжнѣвть. Івислѣмъ не паки теленіе
ш дѣбнѣ, немовмъ, же Хѣ вонкѣ, же тиѣръ
вонкѣніи Хѣо єитъ прѣздникъ бѣрѣо вислѣи, да и то
ко дѣбре и піймъ, вѣлкони крохофілѣ и ѿтѣхъ
ліенон ѿжнѣвамъ; але вислѣиша дѣбнѣ. мѣнмъ
памати івоинъ тое, же икш Хѣ воста ѿ мертвыхъ
иесъ и мы єнобости жідни да ходимъ; аби не ри
тимъ Хѣ, икш ѿнамъ котормуихъ на пѣчи на горніи
тма хлѣбъ и дѣбма рибамъ, а ѿнъ затое хотѣ
єгѡ Чремъ постановити: ймнѣ глю вѣмъ, ищети

ЛХ: 6.

Ч4: 16.

Буру: 6.

ЛХ: 6.

Ко:

6.

Ри: 15.

Слово

МЕНЕ, НЕ ІІСУ ВІДЪІСТЕ ЗНАМЕНІЕ, НО ІІСУ ІДОІСТЕ ХЛІСУ,
Н НАСІРНЕІСЯ. ІІСУ ЕС РІСЛА: ЗАПРАВДИ БІІІ-
ЛІТЕІІ ПІІПЕРЪ НЕ ДЛА МОІГУ ЗВ'ІТДІСТА Н СЛАВИ
АЛЕ ЖЕ ДНІ СІЕ ВІІЕЛИС, ЄПОКАРМ Н ПІІТІС ІІ СОГАТІЕ-
ЩТІСКАНМУ ПАКОБОГОШ ВІІІЛ, АЛЕ З ХРІТОМУ СПІІЛ
ДХОВНІК ВІІІЛЧМІА. ЄІЛН ОУЖНБАЕМУ ПОКАРМУ Н ПІІТІА
ОУЖНВАМО КЧЧІСТИ Н СЛАВІК БЖІІ. ЄІЛН ОУБОГІЙ МАРДІІ
ПОКАЗЧЕМУ, ЄІЛН ДРВГА ДРВГА АЛЕНІМУ, ІОРМІІ, ТАІТІ-
ІМУ; Н ТОС НЕ В ІІШІІН ЧІІЛЧННЧМУ, ТІІАКУ КЧЧІСТИ
Н СЛАВІК БЖІІ, ІІКІІ МОБНІІ ПЛВЕ СПІІН: ІІЩЕ ІІШ ІІСТЕ,
ІІЩЕ АН ПІІСТИ, ІІЩЕ АН ІІШ ЧТВОРНІТЕ, ВІІІ ВІІ
СЛАВІК БЖІІ ЧВОРНІТЕ. ТАІС ГДІ ІІДЕМ ЧННІСТИ,
ЗАПРАВДИ Н РАДОСТИ НЕНОНІ ВІІЧНОН ОУГАСТИНН-
КАМИ ЗОСТАНІМУ. БЛГГІІ ГДІ ИШІГУ ІІС
ХРІА, КОТОРОМУ С ОЦЕМУ Н СПІІМУ
ДХОМУ, НАЛІЖНІЦ ЧІІСТЬ, СЛАВА
Н ПОКЛОНІЦ, ИНІС Н ПРНІШ, Н
ДЗ ВІІКИ ВІІКІВІІ
АМІІН.

Благодати отъ Господа о то засыпало до ауди засоряло
дучи засады чисты виса помолоть Стоги чисты

А О Г О К Т О Р О Б на ВОСКРЕСЕНІЕ ХРІТОВОЕ.

оитои є Агнецъ Заколеній прѣлти Сільвъ,
оглітітво, и Прелюстъ, и Крѣпостъ, и Чистъ,
Лібъ, и Благовініе. слово съ Стого Ішана Євангелія.

Видѣла нігдѣ въ щкровінї Ісаїи Стой,
Сикорета Цра Небиї Кѣ Спітелѧ, въ диннци
сндачо на Прѣолье Егра, Кнігъ напітавъ
внѣтъ оудъ, и вкѣ оудъ, запечалтѣ
внѹ семи печами, Слѹхачу Правдлівнї.

Видѣла та и Агела, которыи въ ѡбши
сіє оурѣ казнодѣнії, великии мѣ гласо по вімъ
и болалъ: Кто єшъ доечони разгнівти Кнігъ,
зрѣшити печати єї? А Гдѣ же жаденъ ѿнъ на Небиї,
и на землї, ѿнъ по землї не ѿрѣла та ковий, ко-
ри емъ моглѣ єшти гдѣни разгнівти твою Кнігъ бжїю,
зрѣшити печати єї, и читати ѿнѹ, заплака:
въ рече плаісау многи, місю никтоже ѿрѣти да-
лони разгнівти и прочекати Кнігъ, иже зреши ти ѿ.
ицѣ єдини ѿ Старецъ потешающи єго, иже не плаунъ,
и побѣдилъ єсѧ Левъ, и ѿ колїна іѡдова, корень
и, разгнівти Кнігъ, и разрѣшити печати єї.
їшшии таими словами Ісаїи Стойи, поізрят
и; ѿнъ та обачнитъ погрѣб прѣола, и читану

ищети єшии загороди искъ
и то засади засори и засади
и засади засади засори и засади

жнеопытныхъ, и посредѣ старайца Агнца стояща ман-
чогъ юговъ симъ, и очи таикожді симъ, котоіи
пришедши къ прѣтоль, прѣ Кнігъ ѿ діяніїцн Сидѣща
на прѣтоль. И йакшвдѣ оиѣмъ, зѣръ честійн жибона,
и двѣ десѧти и чистыи Старцы падшша прѣ Агнцемъ, и
майчи кѹжъ зи нихъ Гвілн, и Фіалмъ златаи полны ду-
мѣама, аже ізѣвъ лѣтеви стыхъ, ізѣвѣли пѣсни новѣ
Агнци: Достоинна еїи прѣати Кнігъ, и ѿвироти пеѧ-
ти еїа, икш заколенъ быль еїи, и нисѹпилъ еїи на вѣ-
брѣні Крови івою. Едно иконы івою пѣи Старцы,
и зѣръ настѹпнла мѹсика Агнца, и на дѣвѣ ѿроу
прѣ прѣтоль. Бжїи обѣви виѣлъ и новыи пѣи закрѣвали:
Достоинъ еїи Агнѣи заколеніи прѣати сіа, и югасевш,
и преторетъ, и крѣпо, и чистъ, и славъ и елѣвінѣ.

И на тѣ покажи же Агнци котоіи быи заколеніи,
Хсъ воскрѣшн, дна тиپерѣнаго вии симъ ѿ Агнца къ
чести Своей сложеные прикаль похвалы; наперѣдъ
всемъ слобѣ оутѣшише, що бы то была за Кніга прї-
ими прѣати.

Омъ сколькъ коли прѣтімъ Бгъ зи енѣлопѣки
своїи Нѣони ракомъ івоенъ Бжїи подалъ Кнігъ,
и нынѣшъ виїи неизнайдобалои ѿписано, таикш
алеш зг҃вка члѣка, алеш плачъ и ламентъ.
Слѹхачъ Православній. Подалъ быи нѣдѣи Бгъ Прѣкъ
Ісаїи илю зи Нѣакнігъ, котоіи ахѣ ємъ замомъ ѿвир-
ибліемъ была въ гладиопѣ, быш рече въ ѿстѣхъ монѣ ико-
мѣдѣ гладка; алеш ишнмъ народиши котоіи римъ зи нїи
проповѣдалъ, ѿбернвши въ плачи и ламенты: бо ии
чогъ иишигю въ нїи написано иквиш, точю риданіе,
жало, и горѣ. Подалъ быи Бгъ рѣзъ Кнігъ написанъ, и
Прѣкъ Ісаїи, какже виїи ємъ писа ги, алеш то таикового?
Бодлѣи крѣвѣ ардикой, засоинетво, видѣретво. Тас
Ісаїи самъ Прѣкъ Ісаїя мѹниш: рече Гдѣко жи: Прѣмѣ
и пѣи святокъ новъ велнїи. и виши виїи писало
члѣкимъ, икоже быстрѣ сопборнти, плачи плачиніи.
Скоро поби гнїи, ѿстрѣ плахи. Подалъ быи Бгъ Кнігъ.
Захаріи Захаріи стомъ; алеш читожъ виїи написано было?

на Воскресіе Хбо

5.

БІСЕРІЕ ПРІСКОН ПОСІГА НА ГРѢХНІЕШ. ТА САМЪ ПРІСК МОБНІ:
 ТІ КЪ МНІЕ: СИ КЛАВА ИХОДАЩА ЖАЛІЦІ ВІДЪ ЗЕЛА,
 АНЕ ВІАКЪ ТРАТЬ, ШІСГО ДО ЕМЕРГИ МІСТИЦІА. АЛЕ
 БЫЛЪ КНІГА, КОТОРАА В НЕІ ПОДАНАЛА Є ВІЛІКОДНОМЪ
 ГІЦДЪ ХРІТД, НИЧОГ ВІНЕКЪ ТАКОБОГШ СМІТНІГОШ НА-
 КЕЛАНГШ НЕМАІТЪ, ТАІКШ РАДОСТЬ ЄДИНА, Н ВІСІЛІЕ.
 В ІІІГЗ ДАДІСЖ ЧЕРКАСІ СТАРЦЫ, СО ЧЕТВІРМА ЖИВО-
 ІМН, ІКЪ ІГГЛШВЕ СІМН, ТА Н ВІСЕ СОЗАМІЕ НА НЕІН,
 ЗЕЛН, ПО ЗЕМЛІЮ, Н ВЪМОРИ ЗНАЇДВИЧІСЛА, ВІСАЧІШН
 ІАТОЙ КНІГІ НАПІСАНОЕ ЄСТЬ ЗВІТЛІСІТВОХ ХБО,
 ДЛІГВ СЛАВВ ІСІАНА СТГІШ: ПОСЕДНІ ЄСІТ ЛІВЪ, СІН
 Колбна Іодова; на вираженіе своєї РАДОСТИ Н ВІСІЛА,
 АНКІМЪ ГЛАСОМЪ ВОЛАНТЪ: Кто ЗНІХЪ: ДОСТОИНЪ
 Н ПРИАТИ КНІГІ, Н ШВІРДІТН ПІЧАТИ єА, ІКШ
 СОЛЕНД БЫЛЪ ЕІН. Кто: ДОСТОИНЪ ЄСТЬ АГНЕЦЪ ЗА-
 ІЕНІЙ, ПРИАТИ СІЛД, Н БОГАТСТВО, Н ПРЕМРОСТ,
 ІЕПО, Н ЧІТЬ, Н СЛАВВ, Н КАРОСЛОВЕНІЕ. Кто: СІ-
 щемъ НА Престолѣ, Н АГНІЦУ БАГОСЛОВЕНІЕ Н ЧІТЬ,
 АДА, Н ДІРЖАВА ВЪ ВІКІ ВІБІСІМВЕ.

ІТОЖЕ МО БЫЛА ЗАКІНГА: РОДНЕ ІСІЛІЕ ЧІСОВНИЙ
 ЧІЛІЕН. ЄДИИ ПРЕЗ КНІГІ ПІВІ РОДУМ'ЮТЪ ДІКРЕТЪ
 НІН Н ПАМА, ВІКОГОРО ВІН ЛЮДЕ ТАКЪ ПАІН КОТШРІИ ^{Андреї}
 ОТЪ СПІНІАМН ЕМІТН, ІКШ ТІЖЪ Н ОБІН, КОТОРЫИ ^{Кесарій}
 АТЪ ЕІГИ ФІІЖДЕННІМН, НАПІСАНН ІВГТЬ. ЙНШІЙ
 З КНІГІ ПІВІ РОДУМ'ЮТЪ, ДІЛЪ Н СДІЕВЪ БІЖІХЪ,
 ІСЛАЕДНІМОН ЕІЗДНУ, ВІДЛІГВ СЛАВВ ФАЛОМНІКА:
 АІБОА ЕІЗНА МНІГА. Н ВІДЛІГ АІПТЛА: Кто РАДУМ'Ю ^{У: ле.}
 З ГДИЗ НІЛІ КТО СОВІТНІЦЪ єМД ЕІГИ? ЙНШІЙ ^{лн: лі.}
 ПРИСПІВІ КНІГІ РОДУМ'ЮІІ ХІРОГРАФЪ, НАН РІКО-
 АНІЕ ГРѢХА ІДАМОВА, ПРИСЕБОМН СІКЕ ГЛМОГШ Н НА-
 ІСВ, ВІСОВА ЗА БГІ НАІКАРАНЕ. Тогѡ ХІРОГРАФЪ, ГРѢХА
 ГЛОДОГШ КНІГН, СІДМЪ ПЕЧАТИН, ІВТЬ СЕДМЪ НАН-
 ІКШНУД ЗОЛЪ, ВІКОГОРНІЕ ПРЕЗ ГРѢХА ІДАМОВЪ ПО-
 НЕМ. Піршка - ІТСЕ ОУРАЗА БІЖІА, ДІБГАА, КАРАІ
 ПАТНІЕ, ІЛІЦІА БІЖОГШ, ТРІСТІА, КАРАНЕ ОГІНІ
 АНАГІФ, ІСТЕВЕРТАА, ДОЛГВ ОУМІРНА, ПАІШАА,
 ВІДЛІНІІ, ІДАВОЛ8, ШІСТЛА, ШІРІЩЕНІЕ Ш БІР-

Слово второе.

до створеня. Сема же, по ходу до злого. Иле ѿсознєти
въдльгъ и маї ѿчітелі приѣтви Кнігъ, розумѣети
ѹстroeніе Бжїе, ѿнаправленіе члвчишмъ. Ты же
шбакуло, чи не єшь таѧ Кніга виѣтъ оудъ. И виѣ
оудъ писаніе? Где ѿломогъ почалъ створеня свѣта
въсіхъ фиѣрахъ, Сумвлахъ и знаменіахъ искрыте
ѡнамовали намъ. Ктъ ѿцѣ волющіе сна свое,
показалъ то писаніе твоѣ снои Кніги виѣтъ ѿудъ
писаное. Где засъ ивнѣ намъ єгѡ не по фиѣрами
ли по сумвлахми, леш знаменіями искрите,
иле вѣчніи самонъ ивне вѣтъ наше мъ з Мрій. Еси на-
рожинаго; показалъ ти оудъ писаніе твоѣ Кніги
снои виѣтъ ѿудъ писаное. Где слышни мъ обий ст҃рш
Ісаїна вѣланіемъ словѣ ѿрѣчномъ Бжїтвѣ Хбомъ
написаніе; внаталъ бѣ Слово и Слово бѣ з Бга и бѣ
бѣ Слово; то макъ писаніе твоѣ Кніги Бжїи виѣтъ
оудъ писаное. Где засъ слышни: и СЛОВО Плоть ми
и виѣска виѣ; то макъ писаніе твоѣ Кніги Бжїи виѣ
оудъ писаное. Коли рѣкъ Бгъ з Іаломинка: Стогон
началъ въ днѣ сны твоїе, во вѣтностяхъ ст҃ихъ
твоихъ, и зрея прѣжде діїннца родихъ та; то по-
казалъ намъ твоѣ Кніги снои писаніе виѣтъ ѿудъ
писаное. Где засъ рѣкъ та же: Ты еси Іерю въѣки
починъ Меджнеджесовъ, Где ѿдѣнъ тебѣ, исполни
паденія, сокрушиша главы на землѣ миѳигимъ, ѿпо-
тока напѣти пѣтъ, иго ради възнесетъ глава. То по-
казалъ заженай писаніе твоѣ снои Кніги виѣтъ ѿудъ писаное

1. Печать. Засѣмъ Печатѣи оутон ѿстroeніа
Бжїа ѿнаправленіе члвчишмъ Кнігъ. Першак Печать
шерчніи Прѣтон Дѣи Мрій з Іосифомъ Прѣнимъ.
Двѣдак Печать. Плоти Хрѣбты німоюща. Третак
Шербѣаніе. Четвертак, ебгѣтво въ бѣнѣ. Пятак
некувшие діаволесов въ пустыни. Шестак, ѿблази
Крѣта. Семак, Погрѣбеніе. Всї таини сѣмъ піятак
иже до вострия Хба таини Бжїтво, и Прѣростъ Хба.
Таина першак печать, Шерчніе Прѣтон Дѣи Мрій
з Іосифомъ. Где илородивши земи, сномъ Тиктонова

жидішвъ сіялъ на землю, ведлъгъ слвъ єудиинъ:
Інні є Свт Тихоновъ: Таіла дробамъ печа, Плоти ^{Мл: г.}
ю, гді ведлъгъ ніні немо віткомъ бодути, плякаль,
акомъ пітланій сіялъ, спалъ, алкаль ні жаждаль.
Інла претома печа, Орбзаній, гді в ономъ бодути
згрбшінъ, ведлъгъ слвъ Петра Стев: Йже грбхъ ^{Челома з}
сопори, ніжі ѿрбтісм леєть в зуетхъ єшъ;
едлъгъ Фломнікъ: Бе з сізакшнія тико ні напрабнъ; ^{Печатка}
досна сібі йищимъ грбшнікшм оутнінілъ. Таіла
вбертаж печа, ббгетво в збгупетъ, гді в оно
пласілъ сібі пришліцемъ на землю, не німвши м' гді
віклоніти главы, ікш мобнітъ чрезъ Фломнікъ:
зелнікъ їз єімъ ѿтісі, ні пришліцъ ікоже вен
ан мон. Таіла пітаж печа, ніквішніе діаволік
візвітнінъ, гді ілеш вкмъ взіквішнінъ - івоемъ по
ковалъ діаволъ по Хртъ, рзгъ мовачи: Йже Свт ^{Мл: б.}

Бжінъ, рци ді Каменіе се Хлбен бодути, рзгъ
табівши єшъ на крілі Чрківномъ: Йже Свт ені
й, вірднік нізь, і батілъ жениногш зтихъ шбон
ти ХС напоказаніе ємъ івоігш Бжітва нечнінілъ;
зіамогш єшъ члвіка вітн розуміючи, є претома
ємъ ніквішніе оуже непридаль ємъ обихъ слвъ,
Свт ені Бжінъ, але вісъ придатикъ рікав: Сіа всі
тікъ дамъ, єще пі поклонішимнікъ. Таіла шістка
атъ, Свела знь Кріта, гді чай Страні, нікін ікін
чніца межи злочніцами побішні сіялъ, ведлъ
ювъ єудиинъ: Снімъ репаша два разешиїнікъ, ^{Мл: ег.}
інагш одеснію, і дроблагш ошвию єшъ. Й ведлъгъ
ювъ Пречесій: Й сізакшнімъ вом'нісі. Таіла ^{Гл: н.}
дама печа, Погребеніе, гді нітілісів народнъ, іл
аміні нікотврнін щніци натоі чай зіамогш
зміян вітн єшъ члвіка, ні длатогш мівні: ^{Лб: ка.}
надіахоіл ікш сій є хотлін нізбінітн інла.

щі той ѿстроеїл Бжіл ѿ напрабінін улбішомъ
ні, могвіл на збати печатни ні Танни Страні
Хъ. Першак печа, сласостъ в зеєнілоб. Дзглъ,
кікое, ікарін в Нетерпленівномъ. Третома, велікое

Слово второе.

ви́зъмъе пречлвісн въ Хѣ, кото́рый є́стъ Бжда Прѣмѣръ.
 Четвѣртая, велікое бѣсібо, въ Кѣ вогато вмѣтн.
 Пѣтая, велікамъ Зеленъвостъ въ велікѣ достопонствѣ,
 Шестая, велікое Островліе югъ, въ велікомъ тѣ нѣм
 вогднненіи. Семаѧ, велікаѧ Свѣрбовость, въ велікѣ
 лнебн є҃ща къ Снѣ. Нѣкоторыи зѣ є҃щелїе Чрквиши,
 приз Семѣ Печатѣ той Бжн Кнїги, розумѣніе
 Семѣ Тамннца Хѣихъ, икона вѣре претамъ въ Фѣгъ
 и Чрквиши ѿтъ Стародакшинѣ сокрѣтихъ; зѣкотомъ,
 Першѧ Печатѣ є́стъ Воплощеніе Хбо. Другаѧ, Рожество,
 Третяѧ, Спрѣть, Четвѣртая, Воскресіе, Пѣтая, Воснесіе,
 Шестая, Вослание Дхла Стгш., Седьмая, Второе при-
 шествіе, на Свѣдѣ. Твѣже є́ще ѿблуте, чи не вѣть и
 сами тѣи Семѣ Тамннца Хѣихъ запечатованыи є́о
 Воплощеніе, альшъ вогднненіе въ Хѣ двоихъ народъ,
 Бжн и Члвчонъ, є́стъ Тамна запечатленнаѧ, икш
 мѣнти Павелъ Стгш.: вілѧ блгочестїа Тамна, Кѣ
 ѹбніа въ плоти. Запечатленнаѧ Тамннца Рожибо,
 где Дѣла є҃зъ на рушина дѣвеста своієш роднла, Егъ
 роднла. Выраднаѧ тое той же Павелъ Стгш., гдѣ
 рѣкъ: Глѣмъ Прѣмѣръ въ Бжн вѣтнѣ сокровінѹи,
 иже прѣвѣтнѣ Егъ преже вѣкъ въ славѣ нашъ, юже ни-
 кѣже югъ Кѣ вѣка сего разумѣтъ; є́ще ешь быша разу-
 мѣни, не быша Гдѣ Слѣви распали. Запечатленнаѧ
 Тамннца Спрѣти, вікоториахъ самыи животъ смрти
 полежалъ. Запечатленнаѧ Тамннца Воскресіе, гдѣ
 смртъ зживото поеднокъ вѣтнѣ, поединни
 зогтала ю живота. Запечатленнаѧ Тамннца,
 Воснесіе Хбо, кото́рое є́стъ замкненіемъ всегдъ житїа
 Хба на землн; кото́рое є́стъ вибышеніемъ на тѣло икш
 выши виѣхъ Нѣсъ, икш мѣнти Павелъ Стгш.: Сошеди
 той є́стъ и виѣднѣи превыше виѣхъ Нѣсъ. Запечат-
 леннаѧ Тамннца, Вослание Дхла Стгш., коли виѣ
 ипогнали неполнншамъ Дхла Стгш.; и начаша глаголи
 икими искыси, икоже Дхъ дааше имъ пробѣщавати.
 Запечатленнаѧ Тамннца, Второе пришествіе Хбо
 на Свѣдѣ, коли ю Дню и Члвѣ оногу икш рѣкъ іа Хсъ:

на Воскресение Христово

п.

кетоже въстъ; ии Агглии, иже суть на Иесси, ии Сиби, ии
Семо Фунтъ, егда, ако же блж прѣже потопа, тѣдѣши
иинище, женилшии и поглаглюще, донигоже днѣ вѣніи
и въ ковчегъ; и неувидѣша дондеже прѣнде вода и
вѣтъ вѣтъ: тѣкш вѣдитъ и пришествиѣ Сына Человѣка.
Онъ Кніги Бѣти рѣзне ѿ фунтѣи Црквишихъ рѣзъ
ион ви Печати, ако вѣбаши ѿ Гроба ѿ печати
Спѣтиль, (вѣдлагъ слава Григорія Стѣга: Зла
патлѣнію Кніги єдінъ лівъ ѿ Колѣна 18 добра
пчѣтобѣ, которий вѣтъ єй Тайнци на мѣстѣ Стѣтѣ
иныхъ и Воскреси ѿкры.) Ажъ веніи Агглии зabolали
индѣшиаго на Прѣтолѣ Бга Фунтъ: Достоинъ єтъ
ицъ залоги ини прѣѣти Сиблъ, и еогатствъ, и
мрость, и крѣпость, и чѣть, и Слава, и слѣбініе.
Іи непримѣлже вѣгѡ тогѡ Хс Воскреси ѿ Гробѣ
оза писнѣть Сиблъ, прѣѣтъ пѣнѣ, єш мѣнѣ ѿнѣмъ
лѣмнікъ: Фелечія Гдѣ веніи ѿ препокаса. Чѣду
Прѣтѣи тѣ бѣлъ слѣбѣ, иже рѣклъ ѿнѣи: Фотави ма
сла моя: але че пѣръ ѿже чадъ Воскресиа прѣѣти Сиблъ;
и єш мѣнѣ Павловъ Стѣй: Аще и распѣлъ єш ѿнѣмощи,
и вѣтъ ѿ Сиблъ Бѣти; гдѣ Гдѣмъ Сиблъ єтъ
зланіи, вѣдлагъ слоба Фаломніка: Гдѣ Бѣти Сиблъ
то подобенъ тѣбѣ? Прѣѣтъ Богатствъ, Гдѣ веніи
и ровища Несмы въ рѣзѣ ємѣ преданы вѣтъ ѿ Оца,
и єш самъ мѣнѣ: Бѣлъ миѣ предана вѣтъ ѿ Оцемъ монѣ:
и вѣтъ Сиблъ, и вѣтъ дадѣ вѣрѣцъ єгѡ. Прѣѣтъ
и мрость, гдѣ ѿнѣго икъ ѿ ѿнѣгочника премрость
и вѣрѣцъ премрость, икъ мѣнїта Писаніе Стѣо:
ика премрость ѿ Гда. Прѣѣтъ Крѣпость, гдѣ тѣ
иадѣ смртъ, грѣхъ, дѣвола и пѣско, же посѣженіи
иого мѣва: Фирѣпости рѣки Боямъ ви ии чесохъ.
Ию Крѣпо и Примроствъ зниколѣ пикѣлон вайдишила
и Патрархъ, Праксевъ, Ченъ, Кнізинъ, и прѣїнѣхъ
Сиблъ, вѣдлагъ Фаломнікъ мѣвачогъ: Іи веде око
иамъ въ мѣжестѣ. Идлѣтогъ то же Фаломнікъ
и вѣбвици єгѡ и Крѣпости и Примростви мѣнїта:
иинъ Гда ишъ, и вѣтъ крѣпости єгѡ, и рѣзъ єтъ
и вѣтъ

Слово второе

и есть тисла. Пріатъ гдя ѿ дна нїешнағш, вен таіш чутъти Оса, ико же чутъти Оса. Пріатъ Славъ, гдя оуже віакъ исысъ нїпобѣдивъ икош Ге Іса, въ славъ Кра Фада. Гдя таіш аггли в Нѣкъ, икош члвци на землі, видачнъ егѡ запріятъ смртніи Славъи н чтію вѣнчанна; чутъти н прославлѧю егѡ обими словами: Хс вонкъи н змртвихъ, смртніи смртъ попра, и сущимъ въ грехъ жибогъ дрова. Пріатъ Клагеніе, гдя мовачъ: Се ийѣ елгвнте Гда вен раби Гдин. Клаге Ге Кѣ Інле въ нїкъ н добѣка. Бѣдн Имѣ Гдн елгвно. Дланогѡемъ за Седми пшхвала-пріатъ шл до стоянїи егѡ оголошали агглшви итын, шеамо. Седми нездолжностии Хс Спінтель чай стоянїи для Спініа н шіго пріатъ Славъ. Славъ тѣ н Семъ похвѣ пріатъ в Нѣкъ агглшви егѡ достоянїи быти оголошанть. Жи не мещенъ быти дланъ. Достоянїи егѡ быти оголошанть пріатъ Славъ, мовачъ: Достоянїи єтъ агніц заколеніи пріатъ Славъ. Же бога мінъ, тѣ шенница на рѣдн на Крѣту, иже шенажини мовитъ пріатъ Чалонника: Раздѣлнша Різм моя нехъ, и ѿ діжѣ моїй міташа жреїа; воланѣ: Достоянїи єтъ пріатъ Богатство. Же дла велікой славослѣніи покінка разы и дочи на Гогодѣ оупадалъ по Крѣту, воланѣ: Достоянїи єтъ пріатъ Крѣпостъ: Жесиль шенажини з честніи Кжен н Славъ, воланѣ: Достоянїи єтъ пріатъ Чть н Славъ. Же біль за проклятого роду шенажини шглющихъ: Прокля вілкъ вислай на дрівѣ; воланѣ: Достоянїи єтъ пріатъ Кагословеніе. Славчакъ

Православный, слышанието то за книга которыи
агніцъ заколеніи Хс, з руки сѣдѧщаго на Прѣстолѣ
принялъ и шпечатовалъ, что пріатъ книзѣ заседмъ
шпечатіи; а же за шпечатование шнихъ пріатъ Славъ,
и Богатство, и Прѣпостель, и Крѣпостъ, и Честь, и
Славъ, и Благовеніе. Але же тонъ книзенъ Кжинъ, таіш
Седми онихъ шпечатіи шпечатование, икош и самогѡ

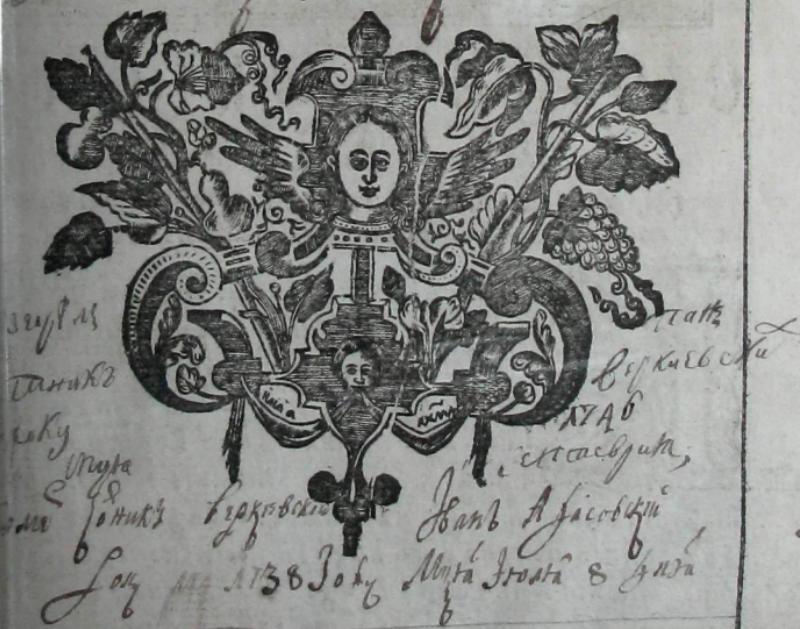
Екк:
Монсе

64.

на Воскресение Христово

гнца ЗАКОЛЕНІЕ, відъхъ на вспомінѣ замыкаєтъ СПАСІНІЕ,
амакаєтъ ѿправданіе, и проглавленіе: прето засвя-
щє напамять манути Страждаймої пре Стоблівое
ще житїе, подъчнти Спініе, ѿправданіе, и просла-
женіе, и Хоромъ Іеглакї причутеніемъ быти: гдесъ мо-
жетъ посподъ Синимъ, въ снаменіе багровістїа,
загодѣніи ѿ Агнца Закланнаго Христу, на мѣсѧцъ
пічнаго Кінгі оуетроенія Божія ѿ напра-
вленіи члвчишмъ, покладаныхъ, до Оца
Ибнаго речи могли и мы обме словъ:
Гдѣ, достоинъ єстъ Агнецъ Заклонный
прѣдти Сіль, и Богатство, и Пре-
мощь, и Крѣпость, и Чисть,
и Славъ, и Благословеніе,
Аминъ.

На Субботу 78-ї главіи въ

Богдановъ
Веркиевъ
Лука
Мария
Иаковъ
Спасибо

СЛОВО НА НА҃Ю ГТОРУЮ ПО ПАСЦѢ.

Стѣ поіе́дѣхъ и рече: Миръ бамъ.

Словѣ сътѣ стогѣ Евангѣліи Іоанна написаніе бѣ Глаголѣ.

Издѣсѧ дѣдѣ въ країлѣ прѣ Савломъ Чримъ въ
Сиїїкѣнъ, а въ ѿїска рѡднинъ Савловъ
шукалъ егѡ на земрѣ, слѹхачъ праѣглїанъ:
на той часъ ѿ венїамїна и юди Кїдїи
їїлакиахъ пришло дѣдѧ въ ѿїско напомо-
гатиъ мѡнити пніаніе: Пріндѡша
ю венїамїна и юди на помошъ дѣдѧ. Обачивши
дѣ въ ѿїско приходачи, выходи пропівко немѣ и моби:
ѧще мірно пріндѡште въ гдѣ ѹмасѧ кнѧзь хотачи
въ страхъ бѣдѹчогѡ дѣда сутєврднти и потѣшнти
суживаите дониго таки Словѣ: Иди дѣдѧ Сиїи
и лідѣ твои въ мірѣ, міръ твої, и міръ помошннико
твоимъ. Въ місѣ страхъ на онъ часъ зоставалъ дѣдѧ
и рымчнол прѣ Савло Чримъ, въ тако зоставалъ ѿчинци

то и родовалось и въ сие въ то же
устье Альваро поимѣ Фолиу^ю и съ нимъ стоялъ
Сан^{ти} фран^цискъ рицаремъ и съ нимъ
и съ нимъ стоялъ Лопесъ Ставро^м и съ нимъ
и съ нимъ спасительскъ засланъ.

на Илью єю по Пасхѣ.

лі.

и постѣхъ єгѡ, крѣпчимъ прѣнебѣожнымъ
и дамъ и длатогу зъ беремѣю болѣли: швердыша ^{Пла. Г.}
на ѿстѣ ивомъ винѣ браинѣ наши, стрѣлъ и оужаиъ сѣнѣ
и мѣ, боднижинѣ и сокрушенїи. Бѣожъ Хсъ спаситѣ
Богородицѣ ивомъ, хотѧи ихъ оутвердити и потѣшити
и въ тѣмъ стрѣхъ, и дѣлконъ ивомъ ихъ ратовати,
и ходи донихъ бдомъ єдиномъ собранихъ, а ставши
средѣ, мѣвши: Миризъ вѣмъ, и миризъ помоющикомъ
шна, то єшть, вѣмъ христіаномъ. Ніе онтеся, ^{Ієан. 4. 15.}
и ишь Кійзъ миризъ и зведѣ вѣтъ штѣдъ смиромъ. ^{Барз.}
Иакъ єшть рѣчу пожитеннаѧ покой, что за здѣ
аго дѣлѣтъ Хсъ Богородицѣ, и дѣлкоториихъ пригнѣнъ
прославленномъ Тѣлѣ ивомъ звѣтавнаѧ знѣні
рѣнъ. Отому си слобо бдѣтъ.

Чуогѡ немашъ на себѣтѣ миашогу, и пожи-
тии єшьшогѡ члвѣкѹ на покой. Садѣахъ право-
славнай. и длатогу єдину зъ гутеленъ цркви
ріказ: Добре вѣхъ мѣткомъ покой єшть, вѣ-
шьшогѡ винѣ рѣчи иишина порожни ётъ. Вѣраснаѧ
стѣнѣ Григорій Ніенскій: Чѣтъ може (правѣ) ^{Кан. 4.}
и члвѣкѹ зъ вѣхъ рѣчи котврехъ зажи ги
православиша иишишаго, и жибуть спокойныи?
Мѣткомъ левовѣ є въ имъ жибутѣ члвѣкѹ вѣшаго
и логѡ, але вѣлѣко и мѣлѣшило, покой на тое по-
бѣтъ. Наприкладъ: мѣлѣлъ и вѣчнаѧ єшть рѣчи
кѣхъ мѣтни Богатытвѣ, Здорове дѣбро, Женѣ
ожилю, Дѣти бѣлѧ сокѣтн, Слаги, Пріјтеленъ,
тограды, Сады вишни, и иишие рѣчи котврехъ ем-
ѣка ѿгѣшнти могли: але єсли покой мѣтни не-
иитъ, что зтогѡ виго за змѣкъ что за дѣлѣхъ? что
ижнѣ, коли вонна виго того зажнѣ недопытати
циро славный обраторъ Рымскій заліцаны людѣ-
юи, таки ѿнѣмъ зограбенъ Словѣ: Имѧ мири-
ще, и рѣчи згленинаѧ. Чи нѣзевиннаѧ рѣчи є
бѣ, коли члвѣкѹ мѧчи ѿнїи, жибутѣ вѣчнаго
гупбетъ, диступитъ бѣлѧниа бѣгѡ? тѣ мѣбѣ
омни: Оеникъ что добро, ии чо вѣно, ишь ^{Уѣ. раб.}

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ЕЖЕ ЖИТИ БРАТІЇ ВЪКІВІСЬ, ІКС ТАМШ ЗАПОВІДАЛ ГДЯ
БЛАГВЕНІЕ НІЖНІОПОТІ ДОВІКА. ЧНАН НЕБЛГО НІМА ПОСОДА?
КОЛІ ТВОРДШІН МІРЪ СТАНОВІ СНАМИ БІЖІМН; ІКС
МА: САМЪ ХС СПІСТЕЛЬ РІКАЗ: БЛЖІНН МИРОТВОРЦН, ІКС
ТАН СИНІВІ БІЖІН НАРЕБІТІА. КОТОРЫН ЕСТЬ ЗАЛЬ
МИРОТВОРЦН НАСИВАЛНІЯ ЕЛЖЕННИМН? СПОВІДАЛІТЬ
на ГДЯ: Ієронім СТРАЙ: ТЫН КОТОРЫН НАПІЕДЪ В СРЦН ЕВОІМ,
ЕМА: А ПОТОМЪ МІЖН НЕБРОДЛНВОН БРАТІЕМ ЧННІТЬ МІРЪ,
ВЪДЛНЧН ШТОМЪ, ЖЕ КТО КОМЪ ЗАЧНІТЬ ПОКОЛІ, ВІГО
ЕМЪ ШАСТІ, ВІГО ДОБРОГО ЗАЧНІ. Й ДЛЛТОГОВ ВІСТАРІ
ЗАКОНІС, ГДА КТО КОГДА ВІНТАЛ, НИЧОГО ЕМЪ НЕМОВІ,
ТАІКО, МНІТИ. ТАКВ ІСІН КНДЬ ЄГУПІСКІЙ ШЕАЧНВШН
БЕІМГ. БРАТІЇ СВОЮ ЗПРНТДМНОСТИ СВОІН ФУЛЖЕНІВШНІА,
НЕ ІНШИМН НІХЪ ПРИВІТАЛС СЛВСЕСІ, ТАІКОВІ МІРОМЪ,
РІКЕШІ: МІРЪ ВАМ, НІБОНІТІС. ТАКВ ІСІГІС ГЕДЕОНІ
СХІ: С. ПРИВІТАЛС, КОЛІ РІКАЗ: МІРЪ ТИ. ТАКВ ГАФАНІЗ
ТО: СІ. ТОВІІ: МІРЪ ВАМ ВІБОНІТІС; ДЛНН ЗНАТЬН, ЖЕ ГДА
ПОКОЛІ ЕВДАЛТ МІКТИ, ВІШАСТІ, ВІС ДОБРО ОУПЕСЕБДА
МІКТИ. Й ДЛЛТОГОВ ВІСНАЛІН СТЫН ПЛАВМАЧАЧН ІШІШ
УЛІКІН. СЛОВА ФЛАДОНІСА: ГДЯ БЛАГВНТЬ ЛІДН ЕВОЛ МІРОМЪ,
ТАКВ МОВНІТ: МІЖН ЕВІСМН ЕЛГОЛОВІНІАМН БІЖІМН
НАНДІОКОНІАЛНІЙ ЄСТЬ ПОКОЛІ, КОТОРЫН ГДЯ ПЕПЕРІ
ВЕКМЪ ДАЛЬ, АБІ НА ВІБХЪ ДОМАХ НАПНЕАЛНІЯ МОГАН
ШВІМН СЛОВА ХБІ: МН ДОМОД ГІМБ. МІРЪ МІЖН М8І
Н ЖЕНОМ, МІРЪ МІЖН БРАТОМЪ Н СЕСІРІО, МН МІЖН
ЗАТІМЪ Н САІКРО, МІРЪ МІЖН СЛУГАМН Н САУЖІ-
НИЦАМН, МІРЪ МІЖН СХІДАМН.

Умногодо Старожитноетъ шакица подшебенитвомъ добро
поколь выражалъ: Малюбала покой въ ѿбѣдѣ Дѣви
піенісной приѡдѣтион въ дѣтѣ Клауди, которая Мені
Копії, Шишка, ишгамъ допчегъ, въ лѣвой руцѣ
шѣфитоеть, въ правой зѣ съзіца масануинъ держитъ.
Что за лѣни же покой въ ѿбѣдѣ молодой Дѣви малю-
бали? Можеа дорозумѣти, ижъ то длатогш чиннан-
демъ покадали же покой квітнучий єшъ вшевліко-
блѣніостъ, и не міячунъ ѿвеселаній. Же бѣша
блѣлонъ, значитъ то, иже широеть ленитъ, зрада

at more than ~~one~~ company ~~they~~ ⁱⁿ XH

ПРЕСТИ НІВЪДАСТЬ. ЖЕ ОРУЖІЕ НІ НАЧІНА ВОІННИИ
ГАМІ ДОПУСТЪ, ЗНАЧІТ НІЖЪ АЛЕНІЦА ЕССПЕЧЕШЬ.
ШИНО, БРАНІ НІВШЛАЖКОШ ПРИГОТОВАНА БОІННАГШ
ДВІДНІТ. ОЕФІТОВЪ НОГНІТ ДАЛГОГШ, ЖЕ ПОКОЙ
К ДШЕРЪ ЗВЫК ДИПТАТО РОДНІТН. СУЧЕ ЗА ОЛІВНЫЙ
КНІ, БЫРЛЯКУН, ЖЕ ЧАУХ ПОКОЮ ЗМНОЖАЕША АНЕБОВЪ
ЛДІЕ. Й ДАЛГОГО МОВНІЦ ПРІКЪ БАРУХЪ ѿ ХРІПЕ
ЦРКВН: ПРИСОВЕСТА ѿ БГЛ НІМѢ ТВОЕ ВОВЧЕНІ, МИ
БДІ . НІ МІРЪ ЕЛРОЧІСТІА .

І ГДІ ОУВАЖИМО ЖИВОТЪ ХРІТА СПІНТЕЛА НА СЕМЪ
ЕТЪ, ВІСЬ ПРОПОВІДАХЪ АНДЕМЪ ПОКОЙ. РОДНІСА
ГАНІНІ, АЖЪ МІРЪ НА ЗЕМАНІ, НІ ВОЧЛВЕЦІХЪ ЕЛРО
ЧІЕ ИПКВАНОТ ЄГІЛШЕ. ПРОПОВІДАЕШЪ ЗАПЛАМН
ІС СТІОС, НАЧАЛШТЬ НІХЪ АБІ ДОДОМШВЪ АНДІСНХЪ
ДІАН ПОКОЙНЕ, МОВАЧИ: БОНЖЕ АЩЕ ДОМЪ ВІНІДЕТЕ,
ЖЕ ГЛІНТЕ, МІРЪ ДОМЪ СІМЪ. ІМІРЯЕШЪ ЗАГРІХН
ІН, ПОКОЙ ТІСТАМЕНТОМЪ ЗАПНІДЕШЪ ЄЧІНКІШМЪ
І МОВАЧИ: МІР ѿЛАВЛН ВА, МІР МОН ДЛІ ВА. АЖЕСІ
І ПОКОЮ СЦІАН ПІВНИИМІ, КРОБІНІСОЕІ ПОТВЕРЖАЕ
ЛЕ ѿ ГРОБА ІІКО ПОБЕДНІРІЕ ІМІГ, ДІАВОЛА, НІ ПІСЛА,
СОЕМЪ ДОВОІХЪ ЄЧІНКІШВЪ ПРИХОДНІТ, МОВАЧИ :
ІЗ БАМЪ: ПРЕЗЧУТО ДАЕШЪ ЗНАТНІ, ЖЕ ГДЕ МІ, ТАМЪ
ІОДА СУМАЭ, ТИШИНА ДШН, ПРОСТОТА СРЦА, ЗВАСО
ІВН. ДАЕШЪ ТІЖЪ ЗНАТНІ НІТІОС, ЖЕ ГДЕ НЕМАШЪ
ДА НІШІВІЕ НІ ЗАВНІТ, ТАМЪ НЕМАШЪ ЗАЩІННІКА
І, КОГОІМІ НЕГДЕ НІДЕ ЖИВЕШЪ ПРИСУ ЛАІКУ СВОЮ,
НЕШ Е ДШН МАНЧОЙ МІРЪ, МІРЪ СВ БГОМЪ, МІРЪ
АЛІЖНІМЪ, МІРЪ ЗСОВЧЕСТІО. І ДАЛГОГШ РІСЛА
ІСОМНІСЕ: БЫІСТЬ ВЪ МІРѢ МІСТО ЕСШ.

ЛЕ СІІ ЕІГІМО ЛАІКИ ХРІТОВОН НІВДАЧНИ! ЖЕ ТВІ
ІСОГІЮ, НІШШАЦОВАНОУ, НІ НАД ВІСЕ РЕЧУ НАІБЕФТЬ
ІШШЮ РЕЧУ, ПОКОЙ, КРОБІН ХЕОМ НАМІ НАБІЛІТН.
ІСІ ЕАРГО ТАНЕ ВАЖИМО, НІЖЪ ШІМІ ПРЕ ДВІ СЛОВІА
ІСІ СОБОЮ ПРІДО ЗНОІМО. АКОГОРІНІСІ ТО ЕІЛІ ДВІ
ІВІКА ѿВІІ; МОЕ Н ТВОЕ. ТАІГУ МОЕІ ЗЛАТОВІСІ
ІІН: МОЕ Н ТВОЕ НЕЗЛІЧЕНИЕ РІДАТЬ ВОІНІА. ТВІ
ІЖТЕ НЕІ СЛУХАУЧ ПРАВОСЛАВНІЙ. ЧТО ЄПОМІ
ІСОМА ПОКОЛЕНІЮ МЕЖІ ЄДННОПРОДОІ, АТОЖ:

ЛІ: 7.

ІШЛ: 6.

ІШЛ: 6.

і то пра оу че ве
сма си арс
васи з рб
іло си дас се
блага иши

11. ЧІРІ СІ
Саму засла
Суб але зи
ж ае зи
Ча: ое. засі др
то засі шад
таси
і в засі шад
таси
і засі шад
таси
серед шад
шади
пра засі шад
спасі шад
Різуда та
г засі шад
те та

іні
шади

Слово

ЕДИНОМЪ МѢСТѢ, МѢЖНІ ЕДИНОМЪ ШЕИВАТІЛАНІ
ВТОМЖЕ ЕДИНОМЪ ЧЕТВІН, МѢЖНІ КНАСАМНІ, ПЛНАМНІ
ВЗЕУЯЕТ НЕПОКОЙ НІВАР, ЕІЛНІ НЕ ОВАН ДВЕ СЛОВІГА
МОЕ Н ТВОЕ НЕХАНІ. ОТІЦЗ ЕДИНОМЪ СЫНУ ІВОЕМУ
ЗДОБІРІВ ІВОНХЪ ПРИ ЕМЕРТИ ІВОЕН БОЛЬ ЗАПІСВЕТ ТІ
СТАМЕНГОМ, НІЖІЛН ДРІГОМЪ, ІЖІ МѢЖННМН ІВАР,
НЕЗГОДА, ІЖІ СЕОБОН ЗА ОВНЕ СЛАВА МОЕ Н ТВОЕ
НДУПТ ВІДАЛЕМ, ВІТУПДЮПТ В ПРАВО, НЕХАНІ МАТКІ
СУМІРЯЧН ЕДИНОЙ ДЩЕРІ, ЗОСТАВИТЬ ПІРАВ ДОРОГІ
А ДРІГОН ВЛАТВІЙ АЛЕШ СРЕБРНІЙ ЛАНЦВХЪ, ТРЕТЬІН
ЗАСЕ БАРДО МАЛО ЧТО, АЛЕШ НІЧУГО; ІЖІ МѢЖН НІМН
ІВАР, Н НЕЗГОДА? АТОЕ ВСЕ ЕПРЕВІО ОВНЕ ДВЕ СЛОВІГА,
МОЕ Н ТВОЕ, ЧТО ПАКН ШЕФІННПІД МОЖЕ ПРИГЛАДО.

ДВА СТАРЦН ПОСВІЖННІЕ ПРЕЗ МИШГО ЛЕТІВ ЗІБОЮ
В ВЕЛІКОН АНЕВН Н ЗГУДІБ МЕШІГЛН, Н НІКОЛНКА НІ-
ІВАРНЛН. ПОТОМЪ РУЧІТЬ ЕДИНН ДРІГОМЪ, НУЧННКМО
Н МІЖН СОБОН ЗВАДУ, ІКТ ЧИНАТЬ АНДЕ. ШПОВІ
ОНЦ БРАТУ ІВОЕМУ: НІВЕДАЮ НІ ТО МѢЖН АЛМН ЕІВАТ
ІВАР Н ЗВАДА, РІЧЕ ДОНІГЮ: ОВО КЛАДУ ПОГРДБ ЧЕЛО-
Н МОВАЮ: МОА ТО ЄІСТЪ ЧІГЛА, ТИ ЗАРУ МОВА, НЕСТЬ
АЛЕ МОА ЄІСТЪ; Н ШТОЛЬ СТАЛІЦА ПОЧАТОКА СВАРД
ЗВАДІ. ПОЛОЖІЛН ТЕДИ ЧІГЛУ ПОГРДБ НЕСЕ, Н РУЧІ
ЕДИНН ЧИНХЪ: МОА ЄІСТЪ ТАЧ ЧІГЛА; А ДРІГІЙ РУЧІТЬ
НЕСЕ, АЛЕ МОА. Н ГДА БЫ, ПЕРШІЙ ЕПРОТИВНІЖ А НЕ РІКА
ЗАРАДУ, ТАКВ ЄІСТЪ, ТВОЛ, ВОЗМН Н; ТЕДИ ЗАПІВНЕ С
МѢЖННМН ПРИЩАО ДО ВІЛНКОГОШ ІВАР, Н НЕЗГОДЫ. А
ГДШ РЕКАД: ТВОЛ ТО, ВОЗМН Н НДНІС ІВАРНГНІЖ СЕОБО
НЕМОГАНІ. ОВОЖА СТОГОШ ПРИКЛАДУ ДЛЯТЕМ ЗНАПНІ
ЖЕ НІЧУГОШ ТАКІЕ МѢЖН НАМН НЕЗМОГНЧ ПОКОА, ІК
ТЫН ДВЕ СЛОВІГА, МОЕ Н ТВОЕ. НЕХАНІ НІВЕДАЮ ВІАКО
АНЕВІ НЕЗГОДІВ ЖИВІТЬ БРАТУ Є БРАТОМЪ, ПРІАПІ
Є ПРІАПГЕМ. СУІСДА Є СУІСДОМЪ. ГДІСА ШІГІН ДВІ
СЛОВІГА, МОЕ Н ТВОЕ МОНО ЕВДУ БРАТН, НЕПОДОНА
РЧУ ІКІЕ МѢЖН СОБОН ПРИДУМН Н АНЕВН НЕЗГОДАЛН,
НЕПОДОБНАМ ІКІСА Є СОБОН НЕПОСВАРНЛН, Н НЕПОСНЛН,
ПОНЕВАЖА ІКІ МОВНГА ВЛАТОВІСТІЙ СТЫЙ: МОЕ Н
ТВОЕ НЕЗЛНЧННІЕ РДАЖТ ВОНЫ.

Сінік

А СВЕРХІСТІ

Мог. цркв. від

ірого. від

Мог. цркв. від

аде цією

чесноту ти

погано

засуджен

шо ти від

Черка

то пускай

будеш твоє

Что

нагоджуватися

шо єшт

Что

Чтό бы зъ за знáкъ покóмъ покáсовá Хс Сп̄ть
и никомъ ибо мóвчи до ии: Ми́ръ вámъ: Слѹхъ ии
и иеги ии ѿшнїе: Показа́ ии: Рѹцѣ ии Но́дѣ ии рибѣ
иа. **Ф** знáкъ ииевнї, ии мáрдїмъ б҃ко пóлныи знáкъ!
ишлебóбѣмъ дѹгъ прé тýмъ покáсаиа на облацехъ **Би: д.**
иакомъ ииаа прими́ръ ии покóмъ, по ииеги пе́чении вѣ
иоторомъ Но́е зостава́лъ зъ ииамни ииони ии влѧне
иоблацехъ члѹтииа Хрѹгѡ ѹкш дѹгъ прими́ръ ии по
и. зоставиа рáнъ, по ииеги пе́чении вѣ въ иоторо Петръ
ти, ииома ии ииинї ииинци ии бы зостава́лъ, ии о́мъ ии
иогѡ ти́перъ до виденїа тои знáкъ подле́тъ,
ии запи́вни вѣ дáлъ, же ииоконь о́же ии тишина пове
ии на землю ииеги мóвни вѣ Стани ииава Пáвелъ: Бгъ **БКо: е.**
ии Хрѹтъ прими́ръ міръ ииеги, ии вмѣнія ии ии зогрѣ
мїи. ии хъ, ии положиа въ ииаа слѹш прими́рія.

На дѹгъ ииумъ ииаа рáзъ подригъ Бгъ, порѹшáе ги
идиемъ на грéхъ ииеки, ииаа дáлъ ииеше ороуа аз
ииечъ землю залáнъ ииаа бóднимъ. На сиа дѹгъ рáнъ
ии хъ, ииаа рáзъ ииотрии ииаа ииеги ии ии ии ии
ииниа, прими́ніа ииаа тои, же ии міръ ииеси ииаа ии по
ииа, же иири ииамы ииаа Бгъ Гдемъ ииини! **ИС Хрѹтъ, ри: е.**
иаа шкаса ииаа ииаа багть, мать ии міръ ѿбъ Оца ии
ида! **ИС ХА СИА ОЧА.** Ииихъ теды оужилъ Бгъ слѹш
иохвáлъ дѹгъ, ти́хъ мы оужити можемъ на иохвá
ириане ииини хъ, ии Примане ииорожиши хъ рáнъ ии бы хъ
иини: ви́ждь дѹгъ, ии елгви ииотвориши ии, ии ви́ша ии
ииети ииемъ ииони, Рѹцѣ ви́шиши ии просироша ии.
Сири:
ииг.

ииди ти́ залити ии Слѹхъ ииаа Православиа, чио ии
иосталъ ииаа рáнъ на прославленномъ Ти́лѣ Хб҃о? ииече
ииовети С: же ииаа б҃а зломи прими́реніи ииогрaфъ.
ииаа Стани иирии ииаа: иието ииетъ ииенаги при
иаа злдатоиа ии заспаа. ииече ииавропи Стани:
то ииетъ ииогрaзлымои ии елгти б҃жи ии подори
ииаа Куприана Стани: же ииаа ииетъ ииенаги ии
иигъ ии се́дните ииети. ииече ви́шии Стани:
то ииетъ б҃зкого ии елгти сýмволъ. ии ви́ши

ЗНАКИ РАНЬ ХБЫХЪ, ИХЪ ЧТО ПОСЕЛЪ ПОГОДЫ, ЗНАКЪ
БЛГОПОДЧЕНІЯ, ПРОПОВѢДНІЙ ТИХОСТИ, РАДОСТИ ЗНА-
МЕНІЯ, НАИЛАСКАШОЕ НЕБАЧДШ. С ВЛГОСЛОВЕНІЙ ЗНАКИ
РАНЬ ХБЫХЪ: В КОТОРЫХЪ НАПИСАНОЕ ЁСТЬ СПІСИШ,
ІСКЛ. ІСКСЪ САМЪ ГДЪ ЧРЕДЪ ПРИКА ІСАЮ МОБН: СІ Е РВСЬ МОЕ
НАПИСАХЪ ГРАДЫ ТВОІ, Н ПРЕДОМНОЮ ЁСІ ПРНШ. ЧТШ
ЄЩЕ РЕЧЕМЪ, И ЧТВОДГЛАСЪ ЕМОТРУЧИ НА ЗНАКИ РАНЬ
ТАКЖЕ ХБЫХЪ: ТЫЛКЪ З ТЫМЖІ ПРРКОМЪ КЖІИ: РАДУГІСЯ
НЕСА, Н ВСЕЛНСЯ ЗІМА, ДА ШВІРДВГЪ ГОРЫ ВІСЛІС, Н
ХОЛМИ РАД, ІКШ ПОМИЛОВА ГГВЛІИ СЕОД, Н СМІР-
НІЯ ЛІДН СЕОД ІУГЧШНІЦ. ЗНАКИ РАНЬ ХБЫХЪ ИХЪ
ЧТО ПРАВДНВО БОКРНІЯ ЕГѡ СВЕДНІСЛІС, ПОБЧДЫ ЗНА-
МЕНІЯ, ПРОГЛАСНННГШ ПЧЛА ОДОБЛ, Н СБАЛЕННЯ НШІГО
ГАЛАШ, ГРІБХА ЦІВНА Н ОКУПЪ, ОУГРАПЛЕННХЪ СУГЧІСА,
ПЕРПАЧНХЪ ВІДЕРВНОКЪ, ПЕЧАЛНХЪ СУГЧІШНІЯ, Н С-
БРАНННХЪ ВІСЛІС, Н РАДОСТЬ АГГЛВВ. С ВЛАГІВМН!
С ВЛГВЕННІЙ ЁСТИСЛІС, ЁСІН ЧАСТЬ НА ПМІС ЗНАМЕНІЯ
ПОДІРЛІМЪ ГРЦА НАШЕГШ ОЧНМА! ЁІЛНІА РУКАМА ВІРІН
ДОБРІХЪ ДІКЛ НАШНХЪ, ОНІ З ФОМООН ЄСТЬ ДОПІКЛ.
ЁІЛН МАІШЦАМН ПОБОЖНОСТИ ФЕДНМВІМА, ЁСІН ОНІ
ЛОБДАНИЕМ ДОСКОНАЛОІ Н ЦІРОН АНБН ЛОБДАІМЪ! З НН
АЛГОВЧМЪ ВІПЧІКАІСТЬ НАМЪ ВІ ДОБРО НЕНО; ОНІ ЙОТ
ІКШ ПАТЬ НІСТОЧНИКИ, НАПАЛЧНІЯ РАНЬ КЖІИ, ЦРКОВ
МОВЛЮ СТВЮ, ТАКЧ ВОІНЧДЮ, ІКШ Н ТРНДМФВНЧДЮ,
СЛАВОМ Н ЕЛЖЕНИКОМ; ПЛ РАНЬ ХБЫ ИХЪ ЧТО ПЛ ШПВО-
РІННХЪ ОУСТЬ; КОТОРН ЧТО РДЪ ПРЕД МАЕЛАТО КЖІИ
ЧАСТЬ. ЗНАМН ВОЛАННІЦ: ІСВІ ІМЪ ГДН МАТЬ СЕЮ, Н СПНІ
ТВОІ ДАЖДЪ ІМЪ.

ЧТО ЕСІ БІЛН ЗАПРЧННІИ ЖЕ ХС НА ПРОГЛАСННІО ПЧЛА
СВОЕМЪ ЗОСТАВЛЯ ЗНАКИ РАНЬ? ПЕРШАМЪ, ЗОСТАВЛЯ
ОНІНІ НА ПОГЧШНІЕ НІЗБРАНННХЪ, АБЫ ЗАВШЕ ВІДДЛН
ІКШ МАРДНЕ СВРГВІ ПОМОЖЕНИ, ДЛЯ ЧОГО ЕСІ НА ВІСЛІН
ПРЕГЛАСІ ВІСЛАВОВАТИ МАРДІА КЖІА, МОБЛЧИ З ФАЛО-
НИКОМ: ІСПОВѢДАЙТЕСЯ ГДВІ ІКШ ЕГѡ, ІКШ ВІ ЕБ-
ІКІ МАТЬ ЕГѡ. Н АЕМ НА ВІСЛІН ЕРАЛН ПОХОПЪ НА ВІСЛА-
ВІСІ ІГНЦА КЖОГШ, А ВОЛАЛИ: ІСКУПНЛ НА ЁСІ БГОВИ
КРОВІМ СВОІМ Ш ВІЛКАГШ КОЛЕНА Н ІДЫКА.

ОВТОРОЕ, ЗОЕГАВИЛЪ ХС ЗНАКИ БАНЪ; ЖИЕМЪ НА СТРА-
МЪ СВОЕМЪ СВДѢ ГРѢШНИКШВЪ, И БІГЗАКШНИКШВЪ
ПОКАДНІЯ ОУМЕРШИХЪ, ТАКЖЕ ВСЕХЪ ПОГАНЪ И ЕР-
ЕШВЪ ПОГРАМІЛЪ, АБЫ СМОТРАЧИ НА ОНЫИ, НЕ ХЕІН,
СІЕВЪ ПРИЧИТАЛЪ, ЖІСТЬЩА ШІЧІДЕНН. СІІ МІСІЙ СТРА-
ОНЪ ЧАІС НАНДІТЪ НА БІГЗАКШНИКШВЪ, КОЛІ ШЕА-
ТРЪ ПАНЪ ЗНАКИ РАНЪ, КОТОРІИ ДЛА АМЕІН НАШІИ ПО-
ЛУ СІІЗ БІЖІЙ! КОЛІ СВДѢТЪ ПОМАЛАТН И МОВИТИ
СІЕВЪ: ОВО МІСІЙ РАНЪ ДЛА АМЕІН НАШІИ СУПЕРПІЛЪ
ДІЛ НІШЪ ХС, А МІІ БІГЗАКШНИКШВЪ НЕЧУННІЛН
ЕРОГШ, ИНГОДОМШ НІВННІМЛН, НЕПАМАЛАТНІМШ НА
ГАННІЙ СВДЪ, И НАМІКИ ПІСКЛНМІЕ. СІІ ПРОКЛАТІА,
ІСЧІЛІВЛІ НАША ДОЛІ!

ПОТРЕПІЕ, ІЖЪ ХС СПІЛЬ ВСАЛЪ НА СІЕВЪ ПЕРСОНЪ
ІШНІТЕЛЪ, ІКІ МОВИТИ СТЫН ІСОАНЪ БГОЛОВЪ;
ІШНІТЕЛЪ ІМАМЫКЪ ОЦУ ІСА ХА ПРВНІКА, И ТОИ ДІШЕБІ
ІЩІНІЕ ЄІТЪ ШГРѢСХЪ, НАШИХЪ; ЗОЕГАВИЛЪ ТЕДІ
ІКИ РАНЪ НА ТІЛІСЕ СВОЕМЪ И ДЛА ТОГО, АБЫ ПОКАЗУ-
ІОНІИ ЧТО РАЦЪ ПРЕМІСТАТОМЪ ОЦА СВОІГШ, ЛА-
ТЕЙ ЕГШ КУ НАМЪ ПОТАГНІВЛІ МАРДІЕ.

ІШІТЪ ЕДН З ІСТОРНІШ, ЖЕ ІНГІПАТЕРЪ ІДХМЕНІТН
ІНКО ІРОДІАШТІЦЪ, ГДІ ЗНАЧУНДІ ЗАЮЛІУША ЦІСЛА
ІННІШПРАКОВАЛЪ, И НАЧАСТІИ СІЕВЪ ВІДАВАЛЪ РАНЪ,
ТОМЪ ГДІ ШІСГАРЖЕНІИ БЫЛЪ ОУЦІСЛА ШЗРАДЪ.
ІСЛАМЧІСІЕ ЖІЕМЪ ЗА ФЛШНІВАМЪ ОУДАНЕМЪ НА СМЕРШ
КІЛЪ ПРЕДАНИМЪ; ПРИХОДНІТЪ ДО ЦІСЛА, ОУПАДАЕТЪ
ІДО НОГА; И ЖІЕМЪ ПОТВАРЪ ТОИ ЗНЕСІЛЪ, ПОКАЗУЕТЪ
ІКИ ТЫХЪ РАНЪ КОТОРІИ ЗА НІГШ НА ВОЙНІШ ШІДІЖЛАВ.
ІАІСЕ ГНІЕВЪ ЦІСЛА ЖУМІРНІЛЪ, И ДОЛАІСІН ПЕРШОИ ОУ-
Ш ПРИШОЛЪ. СЛУХАЧУ ПРАВОСЛАВНІИ; ЧИ РАЦЪ З ДІАБОЛО
ІКЛАТІМЪ ШОНЧУ ТРЕЦЪ ВІПОЛНІНЕ ГРѢХОЧІННІМШ
ЗОВУ? ШІСГАРЖЕТЪ НАІСЕ САМОЕ СВМННІЕ ПАШЕ, ШІСГАР-
ІТЪ ІГРІАХ ХРАННІТЕЛЬ, ШІСГАРЖАЮ И ІНШІИ СВОРЕНІА
ІОДНІМШ СМЕРГНІ; ІЛНІТЬ ГДІ ФТІШНІТЕЛЬ И ПЛАТРО
ІХС СПІЛЬ ПОКАЖЕТЪ НАІВОНХЪ РУКАХЪ, НА НОГА,
РІЕРІЕ, ОЦУ СВОІМУ РАНЪ; АЖЪ ЗАРАБСЯ ДО МАРДІА

СЛОВО НА ВѢЧЕ ПО ПЛѢСЕНЬ

СКАЗАТЬ, ГИ-КБЪ СВОЙ ШИГИШАРЩАСТЬ, И ДО ЛАЙН
СВОИ ПЕРШОН НА ПРИПУЩАЕТЬ. ЧОГДО ДОЗНАВШИ ПАВЛА
КОИ. СПЫН, ТАКЪ МОВИТЬ : БЛГРЫ БГАМОЕГШ ВИГДАША
ШЕГАТИ БЖЕНОЙ ДАИНОЙ БАМЪ ИХРТЪ ИСК. ПОКАЗУЕТ
РДЦКЪ ПОДНРАВЛЕНЫИ, АБЫ НЕПЫЛКШ СIEI ДО НАЩОДРО
БЛНВЛМЪ, АЛЕН РОЗРУПНМЪ ЕИТИ ШКАДА. ПОСПОЛНТІ
АЛБОБКМЪ МОВАТЬ, ГДЫ КПШ ЁСТЪ РОЗРУПН НА САРГУ,
ЖЕ, РДЦКИ ДЕБРАВЫИ МАСТЬ. АДАЖ НЕРОЗРУПН СIEI ПОКА
ЗУЕТЬ ХС. ГДЫ ЗА МАЛЫИ КВСОКЪ ВОДЫ ДАИНОЙ НАЙМ
ШЕМУ СВОЕМУ ЧЛОНКУ, ДАЕТЬ СВОИ ШУНГИТИ ДОЕРЛ НІБІ
ИА: 7. ИНЫИ, ІКШ МОВИТЬ САМЪ ХС СПІНТЕЛЬ : Иже ѿци
НАПОНТЬ ЕДИНАГШ Ш МАЛЫИХЪ ЧАШІН ЕГОДЕНЫ ВОДЫ,
ТОКМШ ВЪ НАМЪ ОУЧИНКА, АМНИИ ГЛЮ БАМЪ, НЕПОГВЕНТ
МДАИ СВОЯ. ЧРЕЗ ШТВОРЕНЕ КОКУ ВДЕДЖАЕТЬ НАІР,
АБЫМІЮ В САЦД ЕГШ, ВЕАНІСО АНЕБН ЕГШ КД НАМЪ ОУСМО
ПРИВАЛН, АБДІМО З НЕГШ ІКШ З АПТІКИ НЕЖАКОН БРАЛН
БАЛАМЪ МАРДІА НАОУЛЧЕИНЕ РАНЪ НАШНХЪ ДШІБНХЪ.
ЧРЕЗШТВОРЕНЕ РА НОЖНІ, НАДУАЕ НА, АБЫ НОДК НАШН НЕ
БЫЛН СКОРЫ ПРОЛІПТИ КРД, АЛЕ СКОРЫ ХОДНТИ НАВЕЖАТИ
ХОРЫ, В ТЕМНІЦА СИДАШИХЪ : СКОРЫ ХОДНТИ ПОПУТН
ЗАПОВІДЕНІ ГДИИ, АКНМН БЫЛН НІУДЦ ЦРВІЧА ПРІКА
УЛ: рдцк. АБДА, СКОРЫ ШИБЕ МОВН : ПД ЗАПОВІДЕЙ ТВОІ ТЕКОХ.

Бже ОЧЕ ! ЗАСУГНІЛІ БЫЛЪ БЧННКШВЧ ЧАІС СПРТН
СНА СВОЕГШ, ГДЫ ЕГШ НЕДБОЖНМЪ ЖНДШМЪ ПРЕДАЛЬ
СНІЛЪ НА ПРОПЛІТІ, АЛЕ СКОРД ВДЕДНЛІЗ ЕГШ ШГРОБА.
А ОНЪ СТАЛЪ ПОСРЕДНІХЪ, И РІЧЕ: Міръ БАМЪ; ЗАРАЗА
ОУВІСЛЕНЫМИ ЗОСТАЛИ ВІДДЕБШЕ ГДА СВОЕГШ, ШЕАЧНШ
РАНЫ НА РУКАХЪ, НА НОГАХЪ, И В ГІСЕРКЕ, ПРИЗНАЛН ЖІ
ГДНІХЪ, И БГВНН. СМУЩАЕМСЯ И МЫ ЗАВШЕ, КОЛН ТА ВІ
ДНМЪ НА НАІС ПРОГНІВАНО, СМУЩАЕМСЯ, ГДЫ ВЪ МІРІ
СЕМЪ, НЕСТЬ МІРAB ВЪ КШЕПІХЪ НАШНХЪ. ЕСЛН ТЕДЫ НЕ
НАНШЕ СМІРЕНІЙ В ПЛАД, ТО ПРИНАМНІЕ ПРИДРН НА РАНЫ
СНА ТВОЕГШ, КОТОРЫИ НА КРТЪ ПОНЕСА ЗА ОКЕПЪ НА
А СКАЛОНІВШИ КД НАМЪ СВОЕ Б҃ЗКОЕ МАРДІЕ, РЦН И ДО НА
З Б҃ЗКОГШ СВОЕГШ МАСЕГАТАХЪ: Міръ БАМЪ, ІКШ СНІ
ТВОІ ТІПЕРЪ РІКЛ ДО БЧННКШ СВОЇ, МН ВЛ,
АМННН.

ЛОБО БГОРОВ. НАНЁДЕЛЮ БГОРОВЮ ПО ПАСЦѢ.

Върхъ Затворенномъ, ндѣже вѣхъ бѣнци
ш Собраны, Стража ради Індѣйка. Прійде
и Стапо предъ ихъ, и гла имъ: Миръ вамъ.
Пишетъ Стайн Евангелье Ісаѧнъ, в Глаголѣ.

То негдѣ Прѣкія здѣлка бѣзо смо-
трющи на Вокрѣшаго Ха Спѣтела, рѣкъ
до дщері Сисѣской. Слухачъ Православны.
То мы тепѣрь рещи можемъ до йѣшвъ
Стайн въ Горници Стражи ради Індѣйскаго
рѣннаихъ, вѣдучи посрѣдъ ихъ Ха Вокрѣша: Се Гдѣ Ісаѧнъ
грѣ постїи срадитъ, и мышца єгѡ въ вѣтру. Чи не
шоѣ же до ихъ въ грѣ постїи? Гдѣ дѣвояд просялъ
зъ своимъ помошникамъ, Смертю, грѣхамъ,
домъ, бѣдѹи чадъ Страгей ѿ нигѡ звѣтажениимъ,
лѣтъ: ѿ грѣ постїи рѹки твои ѿзъ ищесхъ. Гдѣ Глаголъ.
зъ гроба ѿблѣкшиася въ мѣлѣ, икш мови Фалони:
боцрніемъ лѣпотѹмъ ѿблече, ѿблечеся Гда въ сидѣ. Глаголъ.

и непокайдаетъ мышца єгѡ въ вѣстїи? и коли ешѣ
погрѣдъ, мѣнитъ: Пріймѣте дахъ Стъ, и мѣже ѿпѣ-
ре грѣхъ, ѿпѣтажи, и мѣже держи, держи. Ісаѧнъ
Борш виста Хс зъ мѣртвиихъ, тогоже дна покайдася
въиникомъ своимъ, икш троиже Стайн Евангелье Ісаѧнъ
неднѣ погребенъ мѹжъ: Свѣтъ посудѣ въ днѣ той
їднинѣ ѿ Свѣсвотъ, и вѣремъ Затворенню, ндѣже
зъ бѣнци єгѡ Собраны Стражи ради Індѣйка.
и де Ис, и ешѣ посрѣдъ ихъ, и гла имъ: Миръ вамъ;

Ісаѧнъ

Ісаѧнъ

Ісаѧнъ

Ісаѧнъ

Ісаѧнъ

Ісаѧнъ

Ісаѧнъ

Ісаѧнъ

Ісаѧнъ

Теперь зновъ до нихъ зъ пынжъ Словни пришедши, н хотлчи чесомъ стгш до субъреня предибо своішъ вонкенемъ привелъ, поклдѣ ємъ івони мѣви, мѣвачи вѣждъ рѣцѣ мой, н принеси рѣкѣ івони, и вложи н гіеръ молъ, и не буди неувѣренъ, и о вѣренъ.

Чтобиша дхобиа розумѣаш предибо залѣбеніи, которыи хс до хчмнкѣ івойприншои чтѡ нмъ ѿпобѣдѧлъ, где спѣлъ, для чогѡ Ѹомѣ кажетъ смопрѣти на ізвы івой, н класти перетъ въ гіерѣ івой, на шептатекъ, для чоги Ѹомѣ н ишамъ стбімъ допустілъ въ пасти въ грѣхъ; и томъ сие слово вѣдеть.

Ле до розумѣиа дхобиа, дѣрн залѣбеніи, сѣть смислы чавѣченїи; икш по Оілзаніи, вицѣнїи, вікѹшнїи, слышанїи, бенанїи. Слыхачъ Православный. Которыи, [єсли] хочеш лбмъ хс ѿптель, пришедши до срца ишигш, рекла до сна дні нашеи: Миръ вѣмъ;] побѣнннемъ замыкати проптиш вшилакомъ грѣхъ. И для того мовитъ бгъ пре Ісаи: Идѣте лѣдїе мой, вѣйдѣти въ храмъ вѣ, [то є, въ первоисти мислы н ѿмненія вѣшигш.] Залѣбите дѣрн івой. А на ибѣрѣ побѣнннемъ замыкати чегдѣрн смислы, на перѣ рѣцѣ, лбмъ непорицали тѣжогш, въ чомъ на перестрѣглии сирадъ, такъ мови: Небуди рѣка твоѧ прогрѣта на вѣдати, и на шдамъ соргѣна. Побѣре, побѣнннемъ замыкати оуета, лбмъ ажн немовнан, жеи на мѣ вѣречено обушъ.

Слово: Нѣсть въ субѣхъ ихъ ишпинныи, еже ихъ ишпини, грѣсъ ѿперахъ горгѣи ихъ, ѿбъгн івойми ашкъ, сѹдн нмъ бжъ. Абмъ словиа ѿмоблажиихъ блннгш ишигш зъ ибѣи не вѣрилъ, въ чомъ перестрѣглъ начи сирадъ, такъ мови: Буди рѣка твоѧ на ѿпѣ твоїи ишъ хранѧи івой оуета, вѣдѣти івой дѣлъ, мовитъ приточникъ. Потрѣте, побѣнннемъ замыкати ѿши івой проптиш залімъ вѣстамъ, проптиш залімъ и нечнегиимъ івѣтоваимъ пѣнамъ, проптиш залімъ ѿмоблакъ, бо ѿмоблажи коги, н ѿмоблажиагш едути, чтѡи є ты емао горшо, не лабо

архіакаде
спасибо и
чтотири
религии
святые
записки

Ісаїї.
Полѣ-
зни
записки
рукописи
Андро-
чукъ

Сирадъ.
Изворы
песни
хану
Святой
Любови
Чицкови

Сирадъ.
Прѣп.
Чрестомъ
побѣнн
иашкъ
проптиш
записки
бенанїи
Протомъ
записки
спасибо
Ільясъ.Ни
Протомъ
записки
Святой
Любови
Чицкови

ОСНАТН, РІСЛА З ЄДННЦ 5 ФУГАЕ ЩЕКОВН. ГРІГОРІЙ
СТВІ ТАКС МОВНП: НЕКОЛН, ПРАВК, НЕ ЕДІ ЕМІ ШЕМО-
ІСЛНБІ НЕ ЕДІ ШХОЧІИ ГЛІШАТЛ. ІДЛА ТОГУ МОВН
РАХЪ: ФРГДН ГЛІШАКЕ СВОЕ ТІРНІЕМЪ, ТО ЄСТЬ СІРІСІ
ЛЖАНІМЪ ЕМЕРТН, НЕПРАХОМЪ СДА. АЛЕ СІ ЙКЪ
ФРГУ Є ЧГУ МУШН СВОІ ШВЕРДЛ НА СЛУХАНЕ ШЕМОБ,
ГВАРІЙ, ПІСЕНІИ НЕЧНЕГАХЪ, ВІСТЕЙ СДА, А ЗАПЫ-
ЮТЪ ОНЫІ ЙКШ АСПНДМ ГЛДХІИ, АЕМІ ПО ОКНО СВОІ
ЛДХЛН ВОЛАНЧОГУ МУБОГОГО, ШОУКРХЪ ХЛБЕА ПРО-
ФРГУ! НІВННМАНУН ПОМЪ, ЙКШ НІЖЕ ЗАПЫКАЕТЬ МУШН
Н НЕПОСЛУШАТН НЕМОЩНЛ, Н ПОЙ ПРИДОВЕРУ, Н НЕ
ЕСТЬ ПОСЛУШАЛН ЄГРУ * ПОЧЕПВЕРТЕ, ПОВІННИЕМШ
ІШКАТН ОЧН, АБІЕМШ ОНЫМН НА НЕПРЕСТОЙНІЙ И
І В ЗАПОВІДАНИІ РУЧН НЕСМОГРІЛН, А ПОТО ОНЫХ
ОЖДЕЛІЛН. НЕЗАМІНДЛА БІЛА А ОЧНІЗ СВОІХЪ ЄУВЛ,
ВНЕ ШШВІАМОН ЗОСІЛЛА, Н ЛАІК8 БЖІЮ СУТРАГНЛА.
І МОВНП В ПНІАНІЕ: ВІДЛІ ЖІНА ЙКШ ДОБРУ ДРІВШ
НБДЬ, Н ЙКШ ОУГОДНШ ОЧНМАВНДБІГН, Н КРАІНШ
РАЗБМІСТИ, Н ВДІМШН Ш ПЛАШДА ЄГРУ Н ІДЕ. ЧТО
ІО ЗА ТОЕ ПОГІЛАШ, ЖЕ НЕСАМВІКАЛА ОУІЗ СВОІ?

ХАЙТЕ ЙІГЪ МОВНІЦЪ ПНІАНІЕ : ШВЕРДСТІСМ ОЧИ
КМА, Н РАЗУМЕША ЙІСШ НАДН СІША, Н БОШНІА АНВІЕ
КОБНОЕ, Н СОБОРНЕІА СІВІЕ ПРЕПОДАНАНІЕ, Н ГЛЫШАСТ
ГА БГЛА ХОДАЩА ВЪ РАН ВЪ ПОЛВДНЕ, Н СОКРЫСТАСА.
ЕН ОЧИА ГВОН ЁУВА Н АДАМЪ МЕЛН ЗАМІСНІИИ .
ІГЫ ПРИНЕСЕТ, Н АЛІКІЧ БЖІЮ МЕЛН : А ІАКІШ ШВЕРДА
НА ГВОН Н ЕПОХОГІСНІЕМЪ ПОИЗРІАН НАДРІВО СІЕРІ
АДАНОЕ; АЖА Н АЛІКА БЖІЛ ШІСТУПІЛА ШНІУХЪ. БУОМ
І ПЕРЕГТЕРЕГАЧНІ ЧУЛОМНІІ ТАКІ МОВН : ШВЕРДН
ТВОІ НІБНДКЕПН СВЕРГА . КІШ ТЕДМ СЛВХАЧУ
БОГЛАВНІИ , ЗАМІКАЕПГ ТВІН ДВІРН , ГДНВІМСА
ІСТ МЕШІКАНН НЕНАГШ , ТАКІВ МОВН ІСЛІДА: КодАЙ
ПРАВДЕ, ГЛАН ПРАВИЙ ПІВТЬ, (ТО ЄІГТЪ, КОТОРЫЙ
ІШАЕСТВ ОУСТА ГВОН , ЖІСІ НЕМОВНІІ СЛВВІ НЕПО-
ЕНАХЪ,) Н РВЧЕ ШТРІСААН Ш МЗДН , (ТО ЄІГТЪ,
НЕПОМІКААН ЧУЖОГШ ,) ШТАЖЧАВАА ОУШИ ДА НЕ-
ШН СЕДА КРОВНАГШ , (ТО ЄІГТЪ: ЖІСІ НИОНІСВОЛІ

Установлен
на речке
Балыкчан.
Одно на л
одной реке.
Место то
Хадын-Карасу
и вода чиста
Бел. Г. Река?
занесена
птица
Установлен
на реке Кемерле

TAMKE

YAHSHUA

Ісаія

грѣхови:) Смѣжалъ очи да не зоритъ неправды, се
вилиѧ вовысѹць пішерѣ камене крѣпка, (то єстъ:
в славѣ Ха спінтила кото́ры єстъ каменемъ крѣпкимъ,))
Богъ вѣдающа ст҃гѡ Апостола Павла: Каминже еѣ Христоу.

Пришедши до йчнинкѡ ибоихъ двіримъ затворини
сталъ ѿ посрѣдѣ, и рече мириз вѣмъ. Чтоко́львикъ чини
Хсъ спінтилъ вѣтъ, что ко́львикъ мовна и оутверпѣлъ;
и въ то́й цѣлъ чиниаъ, абы міжъ Богомъ Оцемъ, и
народомъ людикимъ оутвердила мириз. Далѣгош
Кровь івое пренайдорожашъи вѣлиаъ, да то́ плакалъ
и оумѣръ, абы ѡца івоєш занагъ поедиаъ, жеи
имо звѣликою оуфности пришедши пре Мистатъ
егѡ Бѣзакїи рици могли: Очи ишъ иже єси на Небесахъ,
о Покон! кото́рый тибѣ маєтъ, и ханѣ держи; кото́рый
немаєтъ, и ханѣ з Ѹомон шукайтъ, еслі съ бѣжїи быти
прағи: о Покон! благовѣніи кото́рой ти маєтъ, про-
клѣтыи кото́рой ти не наради, або нарушѣ міжни людми;
а́лбовѣ та́ковый є сънъ погиблнинъ и антіхристо.

Что́са зась ткнітъ мѣстца где Хсъ ста́лъ; то́же
бѣлністъ покажетъ, мовчи: Сталъ посрѣдѣ. Еслі
оуважиша всіе жиботъ Ха спінтила, и гдѣ иnde єгѡ
шбачи, та́къ посрѣдѣ. Роднаѧ вѣстяи, ано сна-
ходж єго Пастире и Цркви посрѣдѣ. Та́къ ѿто́ давно
аббатъ Прѣкъ Аввакѣмъ вѣреска: Посрѣдѣ дво жибонихъ поснай
бѣдеши. Влѣтихъ дванадцѧти Матка и Отица
мнімый знаходята єгѡ посрѣдѣ йчтіи, та́къ
Лѣ: б. пішите бѣженныи бѣлністъ Лука: Ибѣсть потріхъ
днѣ, ѿрѣтъ ѿ єгѡ въ Цркви сидѧща посрѣдѣ йчтіи,
Іѡакѣмъ и послаша иша, и вопрошаша иша. Кѣхъ посла-
нии ѿ Фарисеи до Іоанна Прѣчи вопрошаше єгѡ:
Что ѿбѣш Крѣшаши, аще ты ижеи Хсъ, ии Йаілъ, ии
Прѣкъ притомъ вопрошеннїи гдѣжъ имъ Іоанъ стаин
показа́шетъ быти Ха, еслі не посрѣдѣ? та́къ мовиша
бѣлніе Ст҃ое: ѿбѣщалъ имъ Іоанъ гла: Азъ Крѣши воломъ,
посрѣдѣже влѣдѣ стоитъ, єгожеи не вѣщте, то́и єстъ
Графдніи помни. Мовиша знову Хсъ до йчнинкѡвъ:
Азъ посрѣдѣ влѣдѣ ишъ икѡ служаи. на фаворѣ Срѣннїи

сѧзуетъ межи Мѹгісомъ и Ілію. На Голгодаѣ
же двома разеѡннкамъ. Стѣ и теперъ посрѣдѣ
нкобъ свой, тѣко сѧнце межи Звѣздамъ, абы и хъ
сѧзутъ. тѣко Аѣлѣя межи цвѣтамъ, абы и хъ
добраѣ, тѣко Чръ межи вѣнчамъ, абы и мъ Срца
потканиѧ зѣнѣрѣтіемъ додѣль, тѣко Фунтъ
жи оѹченнкамъ, абы и хъ наѹчила, тѣко Фотеца
жи сѧнамъ, абы и хъ союзомъ либѣ вѣлѣла, тѣко
и межи члѣннкамъ, абы и хъ ѿжнвила. Той стѣ
предѣ Фуннкѣ, котоrogѡ Стѣ Ісаї въ Апокалипн
ѣа виего тѣногѡ и свѣтлогѡ стоящагѡ посрѣдѣ
ми свѣтнлнї. Час стрѣтей въ дѣли єгѡ Фуннци
иѣлнного, и плеbанного, въ дѣлѣ чеpбоной и бѣлой;
тъ оѹже єгѡ посрѣдѣ сеbe видашъ ѿблуенна въ поднѣ
ти и славы. Час стрѣтей въ ласы єгѡ были крѣвовою
и ѿблуенниину, а тѣстя оѹже ѿблуенна бѣла
и снѣгъ; таmъ оѹти єгѡ были тмѹ ѿкрытии,
и тъ ѿблуенна тѣко пламень огненъ. Час стрѣтей
и ноги въ рукахъ, если не ѿкобы и огнѣ Гвозди;
пѣрь руцѣ ивон мѣстъ ѿблуенниин Звѣздамъ
и дорогими Перлами. Такъ мовитъ Стѣ Іѡанъ:
Жаше въ руцѣ ивон деснои седму Звѣзду. Час Апокалѣ
тей на кѣкоториѣ пытана Пилатовы молчалъ;
шверзаль оѹетъ ивону, тѣко мовитъ Бжественнин
ииста Іѡанъ: Іс же ѿблуена недѣлть ємъ: а тѣстя Іѡанъ:
и въ єгѡ на кшталь въ дѣ миѡгъ. Что же заглавъ
вай, Миръ вѣмъ, Дробгий, тѣко видѣвъ мѣ бровы,
кени нивидѣвшіи и вѣровавши; таmъ єгѡ поѹстѣ
сѡжнїи ею, и тѣко елюзинѣр҃у ѿблуенъ. а тѣстя
итъ єгѡ даръ Аѣла стрѣгѡ и ходитъ. абы людемъ
и въ ѿблуенъ, тѣко мови то же Булитъ: Аѳнъ
иа и мъ: Прѣмѣте Аѣла стрѣзъ. Аѳнъ абы показалъ
и правднѣ жити, Аѳнъ, абы показалъ себѣ быти
и, котоrиѣ въ лице Адамъ водхнвлъ дыханиe жиzни.
и стрѣтей, ишгами не зеѡжныхъ мордерцовъ быль
и пытанимъ, а тѣстя поклъзетъ тѣко допутии грѣш-
иѡвъ ѿблуенъ огненой; таа лице єгѡ было зѹченѣко,